

GŁOS POMORSKI

Prenumerata miejscowa: Przy odbiorze w ekspedycji 2,25 Zł, w agenturach miejscowych miesięcznie 2,30 Zł, przez pocztę przy zamówieniu przez ekspedycję naszą 2,51 Zł, wprost na pocztę lub w listowego kwartalnie 7,83 Zł, miesięcznie 2,61 Zł, dla W. M. Gdańska 2,50 Guld. Gd. — pod opaską w Polsce 3,95 Zł, do Gdańska 4,45 Guld. Gd., do Francji 15 fr. (z wysyłką co drugi dzień 15 fr.) do Anglii 5 shtl., do Stan Zjedn. 80 cent. W razie nieprzewidzianych wypadków, jak strajki, przeszkody techniczne itd. prenumeratorky nie mają prawa żądania niedostarczonych numerów lub zwrotu prenumeraty.

Rachunek bieżący: Bank Powiatowy Grudziądz, Bank Związku Spółek Zarobkowych, Danziger Privat-Aktienbank, Gdańsk i Grudziądz, Bank Polski Grudziądz. Konto czeł.: Gdańsk nr. 2980 Konto pocztowe: Kasa Oszczędności, Oddział w Poznaniu nr. 201193. Miejsce płatności i wykonania Grudziądz.

Ogłoszenia z Polski. Wiersz wysokości milimetra w dziale ogłoszeniowym na stronie 8-tamowej 12 groszy w dziale reklamowym na stronie 1-3 tam. przed tekstem 90 gr, wśród tekstu 50 gr, za tekstem 40 groszy dla Wolnego Miasta Gdańska wiersz m/m 8-lin w dziale ogłoszeniowym 0,12 Guld. Gd., wiersz m/m 3-lin. przed tekstem 0,90 Guld. Gd., wśród tekstu 0,50 Guld. Gd., za tekstem 0,40 Guld. Gd., dla Niemiec dochodzi 50% nadwyżki, dla reszty zagranicy 100% nadwyżki. Za tłumaczenia 20 procent nadwyżki. — Rachunki są natychmiast płatne. — Administracja nie przejmuje odpowiedzialności za terminowe umieszczenia ogłoszeń.

✧ ✧ Rękopisów nadestanych nie zwraca się. ✧ ✧

Dyrektor przyjmuje od godz. 10-tej do 11-tej przed południem.
Redaktor Naczelny przyjmuje od godz. 11-tej do 12-tej w południe.

Redakcja i Administracja
Groblowa 27/29.

Grudziądz, wtorek, dnia 24-go listopada 1925.

Telefon nr 50, 51 i 66.

W burzliwym czasie.

Jak „ładnie o Polsce poinformowana jest zagranica okazało się raz jeszcze z okazji wyłonienia się z przesileniowej burzy gabinetu p. Skrzyńskiego. Powitano go, jeżeli w jednym słowie streścić opinie zagran., jako rząd pokoju. W określeniu tem mieszczą się dwie rzeczy nader różne: dodatnia i ujemna, prawda i nieprawda, wypływająca z cudzej i naszej winy, z nieznamośności historii, faktycznego stanu, z niepoinformowania świata o Polsce.

Bardzo nam miło, że obecny premier umiał swą wymową, wiedzą, bystrością, dowcipem i towarzyskością swoją zaskarbić sobie ogólną u obcych sympatię. Wypływa stąd wielka dla Polski korzyść, bo dzięki temu ułatwiony jest kontakt Rządu naszego z Zachodem, porozumienie się między niemi i współpraca. Szkoda jednak, iż sympatja ku ministrowi naszych spraw zagranicznych z racji utworzenia przezeń rządu wyraziła się w ten sposób, że dany gabinet nazwano: rządem pokoju.

Nie tem bowiem gabinet p. Skrzyńskiego w stosunku Polski do zagranicy odróżnia się od swego poprzednika i poprzedników. Przecież gabinety dotychczasowe były rządami pokoju. Nietylko nigdy nie ujawniało odrodzone Państwo polskie zamiarów agresywnych ale wiele razy aż nadto rządy jego zachowywały się cierpliwie wobec różn. rodzaju prowokacji ze strony czy to wielkich czy też tak lilipucich sąsiadów, że ich jeden palec Rzeczypospolitej mógł zmiażdżyć (Kowno). Dalej w kierunku pokojowości od swych poprzedników p. Skrzyński już posuwać się nie może, byłoby to już bowiem te granice, jakich przekroczyć mu nie pozwoliłoby poczucie godności Rzeczypospolitej, odpowiedzialność za jej najżywniejsze interesy. Inne przewidywanie byłoby obrazą p. Skrzyńskiego.

Oczywista, nieleżała ona w intencjach tych, którzy z takim zadowoleniem powitali utworzenie przezeń rządu. Natomiast może się tu czuć pokrzywdzona Polska, w której żaden inny gabinet istnieć i powstaćby nie mógł, jak jeno pokojowy. Tak jest, było i tylko być może — ale zagranica o tem nie wie. Jest to wina przedewszystkiem jej meżów stanu, którzy niedocenili jak silny związek dzieje Polski mają z przeszłością świata, i nie zasięgnęli historii tej największej nauki jaką ona dać może, że absolutnie nie orientują się, co do stosunków naszych z sąsiadami, co do tej dobrej woli, do szczerego a nawet przesadnego umiłowania zgody, jaktem w każdym wypadku stanowisko Polski jest nacechowane.

Naturalnie brak tej znajomości rzeczy zniekształca całość polityki europejskiej, przynosi szkodę wszystkim, ale nam największą. Wobec tego na nas, na Rządzie polskim ciąży wielka odpowiedzialność za to, aby zagranica o Polskę bezpośrednio i pod każdym względem była lepiej niż dotąd poinformowana. Dotychczas wiadomości o nas podano jej przeważnie z drugiej, zwykle wrogiej ręki, która w opinie publicznej sączyła tendencje i fałszywe wiadomości.

Szczególnie opacznie przedstawiona została sprawa Pomorza i istniejące pod tym na Zachodzie uprzedzenia niewątpliwie utrudniły panu Skrzyńskiemu jego stanowisko na zjeździe ministrów spraw zagranicznych w Locarno. Gdyby nie ono nieporozumienie to niewątpliwie z lepszym rezultatem powróciłby p. Skrzyński do Warszawy i niwa naszej pomorskiej dzielnicy byłaby już wolna od chwastów, które na niej rozkrzewiła ręka zaborcy.

Po tych smutnych doświadczeniach spodziewać się należy, iż obecny premier wpłynie na usunięcie tego braku, który pomiędzy nami a światem pozwalał wznośić chińskie mury uprzedzeń. Zaznaczamy, iż nie potrzeba tu podobnej propagandy, jaką wszelkie nawet małe państwa wszędzie z wielkim nakładem prowadzi. Wystarcza prosta byle wszechstronna, żywa sprężysta informacja, bo nie sugestji nam trzeba a tylko prawdy, która przemawiałaby faktami, dotąd nieznanymi.

Pokojowe są zamiary i dążenia Polski ale czas jest burzliwy. W różnych krajach zaznaczają się niespokojne prądy. To, co się dalej, za morzami dzieje nie budzi w nas ani obaw przesadnych ani apetytów niezdrowych, i jeżeli tylko nasi bezpośredni sąsiedzi nie dadzą powodu, to już napewno Polska nie zakłóci pokoju, a zatem gabinet p. Skrzyńskiego będzie tak jak i poprzedni pokojowym. Tak ale nie więcej. Jeżeli bowiem niemieckie, czy inne groźby się rozlegną, zakusy agresy-

wne się ujawnią — to nie wątpimy, że obecny premier tak samo jak jego poprzedni potrafi w porozumieniu z całym krajem oświadczyć: Rece precz!

Ufamy też, że nie będzie gwarancji pokoju upatrywał tylko w przekonaniu tych, którzy się przekonac nie dadzą, że „kamień węgielny pokoju“ nie będzie we-

dług niego polegał na takim jak Painleve'go (vide jego pismo do agencji Wolffa) syzyfowym trudzie nad godzeniem ognia z wodą lecz, że lepsza przyszłość Europy, utrwalenie pokoju oprze na konkretnym współdziałaniu tych, którym jedne i te same ideały ogólnoludzkie w tym burzliwym czasie przyświecają. S. M.

Dziś odbędzie się posiedzenie Rady Ministrów.

Warszawa, 23. 11. (A. W.) Na dzisiejszym posiedzeniu Rady Ministrów zostanie uchwalony program rady oraz główne wytyczne ekspozycji premiera, które wygłoszone będą na najbliższym posiedzeniu Sejmu.

Gabinet francuski podał się do dymisji Upadek spowodowali komuniści.

Paryż, 22. 11. PAT. Izba deputowanych przeszła do dyskusji nad art. 5 i 6, odnoszącymi się do sposobów konsolidacji różnych kategorii bonów krótko-terminowych pożyczki narodowej i skarbowych. Dep. Bokanovsky namietnie krytykował różne punkty rządowej doktryny finansowej, a w końcu swego przemówienia zaklinał Painlevego, by nie przymuszał Izby do uchwalenia konsolidacji bonów, gdyż to mogłoby się fatalnie odbić wśród opinii bardzo szerokich kół posiadaczy tych bonów. Painleve w odpowiedzi na to oświadczył, że złoży władzę, o ile art. 5 miałby być odrzucony. Premier stawia wyraźnie kwestję zaufania. W głosowaniu art. 5 został utrzymany 277 głosami przeciwko 249. Po kilkugodzinnej dyskusji wobec uzupełnienia przez rząd art. 5 nowym ustępem, odbyło się znów głosowanie nad art. 5 projektu finansowego. Artykuł ten został odrzucony 278 głosami przeciw 275. Gabinet podał się do dymisji.

Paryż, 22. 11. PAT. Upadek gabinetu spowodowali komuniści, którzy przy pierwszym głosowaniu nad art. 5 powstrzymali się od głosowania, a przy drugim głosowaniu głosowali przeciw.

Konferencja z prezydenta Doumergue'a.

Paryż, 22. 11. PAT. Prezydent Doumergue odbył dziś wieczorem rozmowę z prezydentem senatu de Selves, późnym wieczorem zaś przyjął przewodniczącego izby deputowanych Herriota.

Zwołanie parlamentu francuskiego.

Paryż, 22. 11. PAT. Nie jest, wykluczone, że rząd nie bacząc na to, że jest w stanie dymisji, zażąda od parlamentu, aby jeszcze przed utworzeniem nowego gabinetu odbył posiedzenie jutro albo pojutrze w celu uchwalenia ustawy upoważniającej bank francuski do znacznego podwyższenia dotychczasowej kwoty zali-

czek, udzielanych skarbowi, a to na zaspokojenie niezbędnych potrzeb skarbu. Wszyscy deputowani pragną szybkiego rozwiązania kryzysu gabinetowego. Większość deputowanych uważa, że jest konieczne, a raczej możliwe do zrealizowania stworzenie rządu zgody narodowej.

Painleve o kierunku polityki francuskiej po podpisaniu układów locarneńskich.

Paryż, 23. 11. Na prośbę naczelnego redaktora „Berliner Tageblatt“ p. Teodora Wolffa, bawiącego obecnie w Paryżu, Painleve skreślił swój pogląd co do kierunku polityki francuskiej po podpisaniu traktatów locarneńskich jak następuje:

„Tak obrzymia katastrofa, jak ta z wielkiej wojny jest dla wszystkich ludzi jasnego rozsądku krwawą nauką, z której ich sumienia muszą wysnuć odważnie konsekwencje. Wśród wszystkich narodów winny nasze dwa, które tak wielką daninę złożyły europejskiej cywilizacji i których granice widziały tyle rzezi, objąć misję, zdawania innym narodom przykład zapomnienia trwającej od kilkuset lat wendety i

powinny odłączyć losy narodowe od barbarzyńskiej gry, szczęścia bitew. Nasza stara Europa jest skazana na rychły i smutny upadek, jeżeli pozostanie rozdarta pomiędzy intrygą i morderczą nieufnością. A jakże w dniach Locarno wypowiedział publicznie: Pojednanie pomiędzy Francją a Niemcami jest kamieniem węgielnym, pojednania w Europie“.

Jest co prawda lżej dla meża stanu, schlebiał podejrziwym odruchom poszczególnych odłamów ludzkości do których ona należy; by oprzeć się temu, potrzeba wiele siły zaparcia się i odwagi. Obowiązkiem meża stanu jest: posiadanie poczucia odpowiedzialności i troskę o przyszłość.

Walka przeciwko układom locarneńskim w Niemczech

Wiedeń, 22. 11. PAT. „Tageblatt“ donosi z Berlina: Wszechniemcy oraz inne partie prawicowe przygotowują się obecnie do ostrej walki przeciwko układom locarneńskim. Stronnictwa te wystąpią z wnioskiem o votum nieufności dla gabinetu Luthra.

Berlin, 22. 11. PAT. „Lokal Anzeiger“ zamieszcza oświadczenie niemieckiego związku przemysłowców, w

którym związek przypomina memoriał swój, wręczony Hindenburgowi. W memoriale tym oświadczył się związek z całą stanowczością przeciwko traktatom w Locarno. Związek zaznacza, że w niczem nie zmienił swego stanowiska i traktaty te uważa za skrepowanie Niemiec, nietylko polityczne, ale i gospodarcze.

Sukcesy wojsk arabskich w Syrii.

Londyn (AW). „Daily Telegraph“ donosi, że ochotnicy chrześcijańscy w Syrii zostali rozbici przez wojska arabskie. W okolicy południowego Libanu koncentrują się oddziały francuskie, przygotowując się do walnej rozprawy z powstańcami, którzy grupują się na tym

samym odcinku. Oddziały zorganizowane przez Francuzów ludności tubylczej nie dopisały zupełnie. Niejednokrotnie zamiast walczyć rzucają broń. W Damaszku zarządzono moratorium. Miastu zagraża głód z powodu odcięcia komunikacji.

Piłsudski znowu u Prezydenta Rzeczypospolitej.

Warszawa, 22. 11. PAT. W sobotę w godzinach popołudniowych p. Prezydent Rzplitej przyjął marszałka Józefa Piłsudskiego, generała broni Józefa Hallera, kierownika M. S. Wojsk. gen. dyw. Augusta Majewskiego

oraz szefa sztabu generalnego gen. Stanisława Hallera. Z marszałkiem Piłsudskim p. Prezydent Rzplitej konferował w obecności p. prezesa Rady Ministrów Skrzyńskiego.

Pożegnanie p. Władysława Grabskiego.

Warszawa, 21. 11. (PAT.) Dnia 21 listopada o godz. 9.30 rano odbyło się w Prezydium Rady Ministrów pożegnanie b. prezesa Rady Ministrów p. Władysława Grabskiego w obecności zastępcy jego ministra spraw wewnętrznych p. Władysława Raczkiewicza. Zebrali się wyżsi urzędnicy Prezydium Rady Ministrów i inni.

W imieniu zebranych przemówił podsekretarz stanu Studziński, podnosząc serdeczny stosunek ustępującego szefa rządu do urzędników. W odpowiedzi b. prezes Rady Ministrów Władysław Grabski podziękował najbliższemu współpracownikowi za wzorową pracę, co pozwoliło szefowi rządu mniej czasu poświęcać sprawom załatwianym przez Prezydium Rady Ministrów, gdyż zawsze był pewny panującego tam porządku i sprawności.

Następnie b. premier wyraził pogląd, iż słusznie uczynił, podając się do dymisji, gdyż w ten sposób umożliwił powstanie gabinetu parlamentarnego, który jest zawsze odpowiedniejszy dla państwa. W końcu p. Władysław Grabski wyraził specjalne podziękowanie zastępcy swemu ministrowi spraw wewnętrznych Raczkiewiczowi, że w najcięższych chwilach przesilenia wziął na siebie ciężar kierowania nawą państwową.

O godz. 10-tej rano przybyli do Prezydium Rady Ministrów wszyscy członkowie dymisjonowanego rządu, aby pożegnać się ze swoim prezesem. W imieniu b. ministrów przemówił b. minister kolei Tyszką jako najdawniejszy współpracownik premiera, powołany jednocześnie z nim, przed 23 miesiącami.

O angielsko-francuski front przeciwko Turcji.

Wiedeń, 22. 11. PAT. „N. Fr. Presse“ donosi z Londynu: Układ wschodni, zawarty między Chamberlainem a Jouvenelem zmierza do przywrócenia angielsko-

francuskiego frontu przeciw Turcji oraz przeciw mahometańskiemu nacjonalizmowi w Azji Mniejszej.

Krwawe walki z anarchistami w Bułgarii.

Wiedeń, 22. 11. PAT. „Tageblatt“ donosi z Sofii: W tych dniach doszło tutaj do krwawej walki policji z anarchistami. Po obu stronach są zabici i ranni. Nazwiska anarchistów trzymane są przez policję w tajem-

nicy, gdyż idzie tu o formalny spis, sięgający również na prowincję. Anarchiści wybrali nawet osoby, które miały dokonać zamachu na wybitne osobistości polityczne.

Orzeczenie międzyn. Trybunału w sprawie Mossulu.

Londyn, 22. 11. PAT. Zostało tu ogłoszone orzeczenie trybunału międzynarodowego w Hadze w sprawie Mossulu. Trybunał nie rozpatrzył sprawy in merito, wydał tylko opinię o upoważnieniu Ligi Narodów do wydania wyroku w tej sprawie. Według orzeczenia trybunału:

1) Rada Ligi powinna wydać wyrok na podstawie par. 3 statutu Ligi;

2) granica pomiędzy Turcją a Irakiem zostanie załatwiona w myśl traktatu lozańkiego, obowiązującego obu uczestników umowy;

3) wyrok ma być wydany jednogłośnie, przyczem przedstawiciele stron wezmą udział w głosowaniu, lecz głosy przez nich zgłoszone nie zostaną wzięte w rachubę przy sprawdzaniu jednomyślności wyroku.

Niemcy w Czechosłowacji po wyborach.

Praga (Polkor). Rozwiązanie czesko-słowackiego Zgromadzenia Narodowego i rozpisanie nowych wyborów przyniosło w obozie niemieckiej mniejszości narodowej w Czechosłowacji szereg polityczno - partyjnych i taktycznych przesunięć, których definitywne ocenie byłoby dzisiaj przedwczesne, które jednak nie są bez znaczenia dla zilustrowania politycznej sytuacji Niemców w Czechosłowacji. Pierwszą reakcją na rozpisanie wyborów w Czechosłowacji były ze strony niemieckiej mniejszości próby stworzenia frontu jednności niemieckiej. Miał powstać kartel wyborczy wszystkich niemieckich stron-

nictw od narodowców niemieckich do socjaln. demokratów - włącznie. Kartel ten miał z jednej strony cele czysto wyborczo-polityczne, a więc skupienie wszystkich głosów niemieckich dla osiągnięcia maksimum mandatów możliwego w danych warunkach. Z drugiej strony akcja ta zmierzała do celu polityczno-propagandowego, przez stworzenie frontu jednności chciano pokazać, iż niemiecka mniejszość w państwie czechosłowackim przedstawia faktycznie jeden organizm, który umie w decydujących chwilach w imię narodowego interesu, stawiać go wyżej niż wzgędy partyjne.

Ułatwienie polsko-czechosłowackiego ruchu granicznego.

Praga, 22. 11. PAT. Dzienniki donoszą, że rząd czechosłowacki wyraził zgodę na to, aby umowa polsko-czeska o ułatwieniach ruchu granicznego zawarta

w Pradze dn. 5 maja br. została tymczasowo wprowadzona w życie w dn. 1 grudnia br.

Włochy nie zgodzą się na przyłączenie Austrii do Niemiec.

Wiedeń, 22. 11. PAT. W wywiadzie z dziennikarzem niemieckimi oświadczył Mussolini, że Włochy nie zgodzą się nigdy na przyłączenie Austrii do Niemiec.

Kandydaci polscy do sejmików w Prusach Wschodnich.

Polacy wschodnio-pruscy postawili na czele swej listy wyborczej w pow. Olsztyńskim do sejmiku powiatowego ks. proboszcza Osińskiego z Butrym, do sejm-

ku prowincjonalnego całej prowincji wschodnio-pruskiej ks. Barczewskiego z Brunswaldu. Widoki przeprowadzenia tych kandydatów są dobre.

Sledztwo w sprawie napasci na redaktora.

Wilno, 21. 11. — W związku z ostatnią napacją na redaktora „Dziennika Wileńskiego“, komendant obozu warownego w Wilnie, gen. Pożerski miał w dn. 20 bm. odprawę ze wszystkimi oficerami garnizonu wileńskiego. W przemówieniu swoim p. generał podkreślał obo-

wiązek oficerów przyzwoitego zachowania się i nie planienia mundurów oficerskiego.

Sledztwo prowadzone jest energicznie, a przeciw głównym sprawcom najścia, będzie wytoczone dochodzenie dyscyplinarne.

Bunt przeciwko Primo de Riverze.

Paryż, 21. 11. — Z Hiszpanji dochodzą nowe alarmujące wieści w związku z aresztowaniem oficerów, którzy zbuntowali się przeciwko dyrektorjum.

Wielu oficerów na skutek tego przyłączyło się do ruchu przeciw dyrektorjum a deputacja złożona z najwyższych oficerów domagała się natychmiastowego zwolnienia aresztowanych.

Rzeczywiście szereg generałów zwolniono, natomiast aresztowano wielu polityków liberalnych i 2 najbardziej znanych profesorów pod zarzutem zdrady stanu.

Studenci uniwersytetów w Barcelonie i Madrycie przystąpili wobec tego do strajku, który ma trwać do czasu zwolnienia aresztowanych profesorów.

Obawy Francji.

(Sprawa przyptywu cudzoziemców.)

Posel francuski Henryk Michel, wybitny członek stronnictwa radykalnego, z którego łona wyszedł obecny rząd francuski, zajmuje się oddawna kwestią imigracji do Francji. Wobec wielkiej ilości rodaków naszych, przebywających we Francji, stanowisko opinii francuskiej w tej sprawie jest dla nas bardzo ważne i interesujące. P. Michel, który zgodnie z rzeczywistym stanem rzeczy obawia się importu bolszewizmu i faszyzmu, temsamem konstatuje, że w stosunku do naszej emigracji niema żadnych politycznych zastrzeżeń. — Uznając w pełni obowiązki wobec państwa, wpływające z faktu, że emigrant na jego terenie przebywa, wzajemnie dla naszych emigrantów, stałych czy sezonowych, żądać musimy możliwości zachowania i rozwoju ich narodowości i

pod tym względem mamy prawo i podstawy liczyć na współdziałanie ze strony władz i społeczeństwa francuskiego.

Wskutek występów, popełnianych od pewnego czasu przez pewną liczbę cudzoziemców, przebywających we Francji, żywy i słuszny niepokój zaznaczył się tak w opinii publicznej, jak w prasie, a sprawa cudzoziemców mieszkających na naszym terytorjum, stała się jeszcze bardziej aktualną i pilną.

Wskutek niekorzystnych dla nas faktów, gdy wojna pozbawiła nas milionów zmarłych lub ciężko rannych młodych ludzi i gdy wskutek dobrowolnego ograniczenia liczby urodzin, które stało się regułą niestety u zbyt wielkiej liczby rodaków - kraj nasz z dnia na dzień staje się coraz to bardziej prawdziwym terenem kolonizacji.

Postawmy kwestję jasno. Niewątpliwie musimy liczyć na pomoc imigracji, by zapelnąć dotkliwy deficyt, wpływający z ubytku naszej ludności. A jak słusznie zaznaczono, leży w interesie naszego kraju, przyciągnąć żywioły nowe, które w sposób korzystny dla nie-

go mogą rozszerzyć skalę i rozmiar uzdolnień jego ludności.

Trzeba się jednakowoż mieć na baczności. Przyptyw nieustający i źle uregulowany gotów jest wkrótce przewyższyć zdolności asymilacyjne naszego narodu i wskutek tego zniekształcić zwolna duszę francuską.

Francja, kraj zawsze gościnnie, stał się nagle miejscem spotkania niezliczonej ilości ludzi, którzy w krajach, z których pochodzą, nie znajdują dostatecznej możliwości rozwoju. Są to Rosjanie, uciekający przed terorem sowieckim. Włosi, pragnący uniknąć gwałtów faszystowskich, Polacy, poszukujący pracy itd. Najnowsze statystyki, choć niedokładne, podają cyfry, zasługujące ze wszech miar na naszą uwagę.

Tak więc w roku 1923 przeszło 160 000 Włochów osiedliło się w jednym tylko departamencie Izery. Są to przeważnie górnicy, robotnicy budowlani i rolni. W roku 1924 240 000 robotników cudzoziemskich weszło na nasze terytorja, między nimi przeszło 80 000 Włochów, blisko 25 000 Belgów i taka sama mniej więcej ilość Polaków. Polacy przebywają w wielkiej ilości w naszych departamentach Nord i Pas de Calais, liczba ich w Lens wynosi 20 proc. ludności, w Courriere przekracza 40 proc. i dochodzi do 68 proc. w Ostricourt.

Czyż trzeba wspominać o Amerykanach, Hiszpanach i innych cudzoziemcach wszystkich narodowości, którzy przepelniają Paryż i jego okolice? Jeśli wierzyć statystykom, liczba Włochów, którzy od roku 1922 osiedlili się w południowo-zachodnich departamentach Francji, gdzie ich dotąd prawie że nie było, przekracza 30 000. A liczba ta wzrasta z dnia na dzień w sposób niepokojący. Gdyby przynajmniej cudzoziemcy ci asymilowali się i zlewali z ludnością okolic, w których przebywają i pracują, to byłoby to z pewnym pożytkiem dla naszego kraju.

Niestety, jak dotąd przynajmniej, sprawa przedstawia się inaczej. Widzimy, że cudzoziemcy przybywający do nas tworzą odrębne środowiska narodowe, rodzaj państw w państwie, zachowują pieczołowicie język swój, zwyczaje i tradycje.

W tem wyodrębnianiu się mniejszości tkwi niebezpieczeństwo dla naszej ojczyzny. Nie chcemy go z pewnością wyolbrzymiać, lecz nie wypada go lekceważyć.

Francja, zaznaczamy to wszędzie i zawsze, jest gościnnie i przyjmuje życzliwie wszystkich, którzy przybywają, by pracować i żyć na jej ziemi. Lecz obowiązkiem jej wobec siebie samej jest ubezpieczyć się przeciw niebezpieczeństwu, które jej grozi i które mogłoby stać się dla niej niebezpieczne, gdyby jej granice lekkomyślnie przepuściły inwazję wystawców bolszewickich i faszystowskich.

Jest więc rzeczą absolutnie niezbędną wypracować ścisłe przepisy, określające politykę naszego kraju w stosunku do groźnego problemu imigracji. Parlament jest gotów ze wszystkich sił pomóc rządowi w rozwiązaniu tego nowego, nagłego, a delikatnego zagadnienia.

Henri Michel,

Posel do parlamentu francuskiego.

MUSSOLINI NIE POJEDZIE DO LONDYNU.

Rzym, 22. 11. PAT. Rząd włoski wysłał do Londynu Scialoję, Medici del Vistello i Pilotti'ego, aby podpisali tam układy locarneńskie w imieniu rządu włoskiego. Mussolini do Londynu nie pojedzie.

ODCZYTY WICEPREZYDENTA MIASTA WARSZAWY.

Warszawa, 23. 11. (A. W.) Wiceprezydent miasta Warszawy Ilski, który hawil kilka tygodni w Stanach Zjednoczonych, wygłosi w najbliższych dniach kilka odczytów o społeczeństwie amerykańskim i emigracji w Ameryce.

GALWANAUSKAS U CHAMBERLAINA.

Gdańsk, 22. 11. PAT. „Baltische Presse“ donosi z Londynu, że poseł litewski w Londynie Galwanauskas został przyjęty przez Chamberlaina, z którym omawiał kwestię pokoju, zwłaszcza w Europie wschodniej. W toku tej rozmowy Galwanauskas poruszył cały szereg aktualnych spraw litewskich.

Z różnych stron.

— Podając życiorys generalissimusa armji sowieckiej następcy Frunzego Woroszyłowa zaznacza „Dilo“, iż jest on z pochodzenia uprnińcem. Pozostanie to jednak, jak pismo ze smutkiem przewiduje, bez wpływu na jego politykę, gdyż Woroszyłow jest zdecydowanym międzynarodowcem.

— Król angielski wystosował do prezydenta Hindenburga telegram z podziękowaniem za kondolencje, przesłaną z powodu śmierci królowej matki.

— Według informacji kilku dzienników paryskich, amerykański sekretarz stanu Mellon ma wkrótce ustąpić. Jego następcą ma być Burton.

— Ze względu na wzmogoną działalność sowieckiego przedstawicielstwa handlowego w Pradze, biura jego zostaną powiększone. Sowieckim przedstawicielem handlowym w Pradze został mianowany Lenskij.

— „Morning Post“ donosi: Majątek dawnej angielskiej ambasady w Petersburgu został przekazany przez władze sowieckie przedstawicielstwu angielskiemu i będzie wkrótce przesłany do Anglii.

— Kolońska ekspozytura komisji nadreńskiej ma być 1 grudnia zwinięta.

— Donoszą z Nowego Jorku, że wszyscy pasażerowie oraz załoga parowca „Lenape“ zostali uratowani.

— Prezydent Coolidge udzielił arcybiskupowi Cieplakowi audjencji. Arcybiskup Cieplak zwiedził w czasie swojej podróży po Ameryce kościoły polskie w Detroit, Cleveland i w innych miastach.

— Arcybiskup praski ks. Kordak udaje się do Rzymu. Podróż jego między innymi spowodowana została sukcesem stronnictwa klerykalnego podczas wyborów Arcybiskup praski będzie starał się nakłonić nuncjusza papieskiego, który opuścił ostentacyjnie Pragę z okazji uroczystości ku czci Husa, aby powrócił do Czechosłowacji.

Pomorze — Stefanowi Żeromskiemu

W jednym i tym samym dniu dwie różne wieści przebiegły od krańca do krańca wszystkie ziemie Rzeczypospolitej, wstrząsnęły do głębi każdą duszą i sercem polskiem. Pierwsza, radosna — o utworzeniu Rządu wlała nam w piersi nową otuchę, że przecież w stolicy nad waśnią, spekulacją partyjną, nad prywatą wzięła górę troska o dobro publiczne, państwowe. Druga, żałobna — o nowym wylomie w szeregu wielkich synów Ojczyzny, tych, którzy z bogatej, twórczej „swych myśli przedzy“ w niezmordowanym trudzie wyteżonej przeszłości i przyszłości pokolenia narodu, ludzkości całej ogromy ogarniającej myśli, w miarę rozplamionej duszy, co za miliony „kocha i cierpi katusze“... tkali nie dla własnego pożytku i sławy, ale dla Jej potrzeb i chwały nieodzowną na dzień powszedni szatę i ten królewski płaszcz chwały nie od cudzych bogów wyżebrany lecz świetnościami ojców własnych świetny.

Śmierć Stefana Żeromskiego uczyniła bolesny wyłom w szeregu najgenialniejszych i ofiarniejszych tych twórców polskich, którzy nietylko swemi „uczucie kwiaty“ stroili świątynię sztuki narodowej, ale z nami wszystkimi każdą Izą wpatrzonych w głąb życia narodowego oczu płakali, każdym nerwem, myślą każdą zespalał się w trwosce o byt, o rozwój kraju i narodu i z podniebnych natchnień poetyckiej wizji schodzili aby wprzęgać się w jarzmo szarej orki obywatelskiej. Przed laty mogło się wydawać, że Żeromski całą twórczość swą poświęcił niedoli „Ludzi bezdomnych“, że przed sumienia postawił jeno krzywdy pasierbów losu, że jedynie apelować zamierza o sprawiedliwość społeczną, walczyć będzie z wyzyskiem i obojętnością. To był jednak mylny przypuszczenia. Niemal dał dowód odwagi i niepospolite położył wielki twórca zasługi przez poruszenie tematów społecznych, gorące ujęcie

się za tymi, którym miast godów życia dano jeno znój ciężki i cierpienia. Skala myśli Żeromskiego była jednak tak szeroka, głębia uczuć tak niezmierną, że rami twórczości jego objęły wszystko, cały Naród. Nie poprzestał na epoce współczesnej lecz sięgnął daleko wstecz nietylko do napoleońskich, lecz i zamierzonych czasów i z nich zamglonych przez dawność dziejową potrafił wykrzesać ludzi żywych, wyluskać ziarna prawd nieskruszonych, wykuiwać na dziś i na jutro wskazania mądre.

Pomorze tu szczególnie winno żywić cześć i wdzięczność dla Żeromskiego za jego wspaniałe dzieło: „Wiatr od morza“, dzieło, w którym o lenste idzie artystyzm literacki z wiernością i przenikliwością plastycznego i barwnego odzwierciedlenia obrazów naszej nadmorskiej dzielnicy, przeżyć jej mieszkańców; dzieło, które w jedno spaja, ożywia i rozpromienia danie świadectwa tej prawdzie, iż Pomorze było, jest i będzie nieodłączne od Polski, że z nią od wieka jedno ciało i myśl jedną tworzy.

To też jeżeli cała, jak długa i szeroka Polska pochyla dziś czoło nad trumną Wielkiego Pisarza, to smutek nasz jest najgłębszy, bo ubył ten wielki Duch, który łączność Pomorza z Ojczyzną najgłębiej pojął, najsilniej zadokumentować przed wszystkimi potrafił. Stąd też, jeżeli cała Polska wyraz czci i podzięką Zasłużonemu Patriocie daje — winno Pomorze pośpieszyć, aby w pierwszym rzędzie złożyć hołd wielkiej dlań zasłudze Stefana Żeromskiego, dać dowód serdecznej za nią wdzięczności.

Nie chcemy tu określać w tej chwili formy, sposobu tego wyrazu, a tylko przypominamy, że godna wielkości zasługi Twórcy „Wiatru od morza“ podzięką należy mu się od całego Pomorza.

S. M.

Przed pogrzebem Stefana Żeromskiego.

Przyjacielski pocałunek prezydenta Wojciechowskiego. — Straż honorowa. — Odznaczenie pośmiertne orderem „Polonia Restituta“ — Posiedzenie komitetu. — Ceremonjal pogrzebowy.

Warszawa, 22 listopada.

Zwłoki ś. p. Stefana Żeromskiego, wystawiono na widok publiczny w kilka godzin po śmierci, w sali kolumnowej Polskiego Klubu Literackiego w Zamku, zamienionej na kaplicę.

Straż honorową przy katafalku pełnili w piątek harcerze, zaś od soboty rano aż do chwili pogrzebu członkowie Polskiego Klubu Literackiego.

Od chwili wystawienia zwłok, tłumy publiczności wypełniały salę, oddając hołd pośmiertnym szczątkom Wielkiego Twórcy.

W sobotę o godzinie 9 rano przybył do Zamku, pieszo z Belwederu, p. Prezydent Rzeczypospolitej. Znalazszy się przed otwartą trumną, p. Prezydent ukląkł i odmówił krótką modlitwę, poczem złożył pocałunek na czole zmarłego.

Na podstawie uchwały prezydium rady ministrów, pogrzeb ić będzie charakter państwowy, w związku z czem w pogrzebie weźmie osobiste udział p. Prezydent Rzeczypospolitej, rząd in corpore, sejm i senat.

W sobotę o godzinie 6 minut 25 wieczorem, wszedł do sali żałobnej p. minister Stanisław Grabski w towarzystwie dyrektora departamentu sztuki p. Skotnickiego i wśród podniesłego milczenia zebranej licznie publiczności i delegatów związków literackich i artystycznych, podszedł do trumny i udekorował pierś zmarłego twórcy „Popiołów“ orderem „Polonia Restituta“ z wielką wstęgą.

Następnie odbyło się posiedzenie komitetu, organizującego obrzęd pogrzebowy. Zebranie zajął prezes P. K. L. Lorentowicz, powoławszy na przewodniczącego p. dyr Skotnickiego.

P. Skotnicki poinformował licznie zebranych delegatów Stowarzyszeń literackich i artystycznych o ustalonych już przez rząd niektórych szczegółach programu. P. Prezydent będzie obecny przy wyruszeniu pochodu i przy poprzedzającej ten moment mowie ministra Grabskiego (która zostanie wygłoszona na dziedzińcu), poczem odprowadzi zwłoki do placu Zamkowego i odjedzie do Belwederu. Na trumnie złoży wieńiec premier Al. Skrzyński. Z ramienia rządu przemówi przy katafalku, ustawionym na dziedzińcu zamkowym, minister wyznań rel. i oświaty publ., p. Stan. Grabski.

Następnie rozpoczęła się dyskusja, dotycząca poszczególnych punktów żałobnego obchodu. Po długich debatach postanowiono nie zmieniać daty pogrzebu, po-

zostawiając obrany już dzień, poniedziałek, 23 bm., i godz. 1 po południu. Jeszcze więcej ożywienia wywołała sprawa ograniczenia przemówień, w rezultacie zdecydowano, że w tym dniu żałoby, która przedewszystkiem dotknęła literaturę polską, prócz przemówienia ministra Grabskiego i marszałka Rataja, na cmentarzu przy ul. Młynarskiej zostaną wygłoszone dwa przemówienia przedstawicieli literatury: Zenona Przesmyckiego (Miriam) i Wacława Sieroszewskiego.

W skład komitetu pogrzebu, którego przewodniczącym został dyrektor Skotnicki, weszli prezesi stowarzyszeń literackich, artystycznych i muzycznych, przedstawiciele uniwersytetu, miasta i towarzystwa naukowego.

Pogrzeb odbędzie się dziś, w poniedziałek, o godzinie 1 w południe.

Kondukt pogrzebowy wyrusza z dziedzińca zamkowego na cmentarz przy ul. Młynarskiej.

Na dziedzińcu zamkowym ustawiony będzie katafalk, przed którym przemawiać będzie p. minister oświaty Stanisław Grabski. Przy wyniesieniu zwłok od schodów do katafalku trumnę poniosą członkowie komitetu pogrzebowego.

Delegaci szkół, harcerze i organizacje sportowe pełnić będą straż obywatelską.

Podczas przechodzenia konduktu pogrzebowego ze zwłokami ś. p. Żeromskiego przez plac Teatralny, umieszczona na balkonie teatru Wielkiego orkiestra opery pod dyrykcją p. E. Młynarskiego wykona marsz żałobny Szopena.

Na ręce wdowy p. Anny Żeromskiej napływają miętnie depesze kondolencyjne nie tylko z Warszawy, lecz i ze wszystkich krańców Rzeczypospolitej i z zagranicy.

Między innymi złożyli swoje bilety wizytowe prawie wszyscy posłowie państw obcych, akredytowani w Warszawie dalej Związek rosyjskich literatów i dziennikarzy (Arcybaszew i Filozofów).

Wojewoda pomorski pisze w depeszy: „W imieniu wdzięcznego Pomorza, dla którego dzieła Żeromskiego będą wiecznym przypomnieniem postępowania Polki na wybrzeżach Bałtyku.“

W ciągu dnia wczorajszego t. j. niedzieli, wielkie tłumy publiczności ciągnęły na Zamek Królewski, aby złożyć hołd śmiertelnym szczątkom St. Żeromskiego. O godzinie 1-ej popołudniu udał się na Zamek premier Skrzyński. Komitet pogrzebowy otrzymał grudek ziemi i paproc ze szczytu góry Łysicy, u podnóża której urodził się i wychował twórca „Popiołów“.

nadesłali na ręce króla i rodziny królewskiej prezydent Coolidge, Mikado japoński i dominja.

Londyn, 21. 11. PAT. Z powodu śmierci królowej Aleksandry odpadnie znaczna część uroczystości, planowanej z okazji podpisania traktatów locarneńskich. W „Daily Herald“ Mac Donald poświęca gorące wspomnienie zmarłej królowej.

NIESZCZĘŚCIE DWÓCH SIÓSTR.

Londyn, 22. 11. (PAT.) Według doniesień z Kopenhagi zachorowała tam ciężko siostra zmarłej królowej Aleksandry, była rosyjska cesarzowa matka Marja Teodorówna.

Aktywność polityki zagranicznej Włoch.

W chwili, gdy parlament włoski zbiera się, aby rozpatrzyć projekty zmiany konstytucji, które, jak mieliśmy już kilkakrotnie sposobność zaznaczyć, oznaczają niemal całkowitą przebudowę ustroju wewnętrznego kraju, nie od rzeczy jest przyjrzeć się ostatnim posunięciom rządu p. Mussoliniego w dziedzinie polityki zagranicznej.

W rzymskich sferach politycznych chętnie podkreślają fakt, że Włochy podpisały pakt locarneński zupełnie bezinteresownie, co zdaniem ich, powinno stanowić tytuł do wdzięczności ze strony całej Europy, a w szczególności ze strony Francji i Belgii, bowiem Włochy stały się w ten sposób jednym z gwarantów granicy reńskiej. W dwudziestym wieku trudno jednak mówić poważnie o bezinteresowności, gdyż każdy rząd, który odważyłby się wejść na tę drogę, nawet gdyby to był rząd dyktatorski, otrzymałby szybko votum nieufności i ze strony parlamentu. Motywem przystąpienia Włoch do paktu bezpieczeństwa była przedewszystkiem chęć pozyskania sobie Anglii, której gwarancja napewno kiedyś się przyda, mianowicie gdy granicy Brenneru będzie groziło niebezpieczeństwo ze strony Niemiec. Klądąc swój podpis na pakcie Włochy zobowiązują sobie również Francję i Belgię. Głównym jednak powodem, jaki skłonił p. Mussoliniego do tego kroku, była obrona przed pozostawieniem Włoch poza liczbą mocarstw, które, podpisując układy w sprawie bezpieczeństwa, stanęły na czele ruchu pokojowego w Europie i dały początek (cokolwiek się mówi o upadku „przestarzałych“ systemów i dyplomacji powojennej) — przyspieszeniu koncertowi państw, opartego na równowadze sił na kontynencie. Względ ten był tem silniejszy, że rok obecny zaznaczył się, ze strony Włoch, wzmocnionymi dążeniami do wzięcia udziału we współzyciu państw europejskich.

Innym wyrazem tego dążenia jest pojawiająca się w sferach kierowniczych Palazzo Chigi tendencja do ujęcia w ręce inicjatywy paktu gwarancyjnego na Bałkanach. Jak wiadomo w czasie ostatniego Zgromadzenia Ligi projekt ten wysunięty został przez p. Rentisa, byłego ministra spraw zagranicznych Grecji. Jednakże podobna inicjatywa, wychodząca z kraju, który nie może być uznany za bezstronny arbitra w sprawach bałkańskich, były zgóry skazane na niepowodzenie. Mussolini zrozumiał, że Włochy mogą tu wystąpić z dużo poważniejszymi szansami w roli bezinteresownego pośrednika. Nie będą one miały zysku bezpośredniego, ale zato odsuną od tej roli inne mocarstwa, a w pierwszej linii Anglię i Francję, co już będzie niemają dla Włoch korzyścią.

Wysoce charakterystyczną dla obecnej polityki rządu włoskiego jest chęć zbliżenia do Turcji, która znalazła wyraz w rokowaniach rozpoczętych z rządem angielskim w sprawach konsularnych, oraz w kwestji praw języka włoskiego w szkołach religijnych w Turcji.

W dniu 31 października został podpisany traktat handlowy z Niemcami. Na przyspieszenie rokowań w tej sprawie wpłynął, według wersji urzędowej, fakt, że „modus vivendi“ handlowy uptynął w dniu 1 listopada i że należało to odnowić przed tym terminem, aby nie wprowadzać zamieszania w stosunkach handlowych pomiędzy obu krajami. Nie ulega jednak wątpliwości, że podobnie jak było z traktatem rosyjskim i tym razem Włochy chciały być pierwszym mocarstwem, które podpisało traktat z Niemcami po wojnie. Prasa włoska podkreślała fakt ten z dużą dozą zadowolenia.

Nie można wreszcie pominąć układu finansowego włosko-amerykańskiego, którego powodzenie otwiera drogę dla przebycia kryzysu finansowego i ustalenia kursu lira. Nie można również przemilczeć faktu, że sytuacja Włoch na terenie międzynarodowym na skutek tego układu poważnie się wzmocni i że uregulowanie długów rumuńskich wobec Włoch będzie w znacznym stopniu ułatwione.

Samo mechaniczne zestawienie wyżej wyszczególnionych faktów daje wiele do myślenia. Niewątpliwie u progu nowej fazy w polityce Włoch, polityce czynu i inicjatywy, która rozwija się równoległe na terenie wewnętrznym i międzynarodowym.

J. S.

Z bliska i z daleka.

— W dniu 17 bm. J. E. Ks. Biskup Marjan Fulman, biskup lubelski, święcił dzień siedmiolcia swej konsekracji. W dniu tym odbyła się w katedrze uroczysta Msza św. celebrowana przez ks. kanclerza Kwieka. Po ukończonym nabożeństwie przedstawiciele władz składał J. E. ks. biskupowi życzenia Ad Muktos Annos!

— Eks-wielki książę Mikołaj w rozmowie z korespondentem „United Presse“ oświadczył, że przyszłość terazniejszej Rosji zależy bezwzględnie od kapitału amerykańskiego, bez którego wszelkie usiłowania odbudowania Rosji i wyrwania jej z pod bolszewickiej opresji muszą pozostać bez rezultatu. Rosja musi się sama przyczynić do swego zbawienia. Wszelka interwencja zbrojna pochodząca z zagranicy nie zostałaaby zrozumiana przez chłopstwo rosyjskie, a przeciwnie zostałaaby przez nie wrogo przyjęta. Jedyne nadzieje można pokładać w kapitale amerykańskim, który podniósłby Rosję ekonomicznie i pobudził masy do walki z bolszewizmem. Oświadczenie eks-wielkiego księcia może tylko wywołać uwagę, że nadal pozostał on wielkim optymistą i że ma przesadne pojęcie o amerykańskim zamiłowaniu do... ryzyka.

— Pożyczka dla rządu włoskiego. Za pośrednictwem grupy bankierów amerykańskich pod przewodnictwem Morgana doszła do skutku pożyczka w wysokości 100 milionów dolarów dla rządu włoskiego, która ma umożliwić wprowadzenie waluty złotej w Włoszech. Udzielenie tej pożyczki przewidziane jest na wiosnę, w formie bonów, które będą płatne w terminie od 20 do 30 lat.

Po śmierci królowej Aleksandry.

Ozienniki w czarnych obwódkach. — Żałoba Londynu. — Dźwięki wielkiego dzwona katedry św. Pawła. — Pierwsze depesze.

Londyn, 21. 11. PAT. Z okazji śmierci królowej — matki Aleksandry, dzienniki położyły się z czarnymi obwódkami. Urząd zagraniczny zawiadomił ambasadorów i posłów, akredytowanych w Londynie o śmierci królowej — matki. Na budynkach rządowych powiewają chorągwie, zwinięte do połowy masztu. Na znak żałoby uderzył wielki dzwon w katedrze św. Pawła, jak to jest zwyczajem w razie śmierci członków rodziny królewskiej.

Londyn, 21. 11. PAT. Reuter. Pierwsze depesze kondolencyjne z okazji śmierci królowej Aleksandry

Biblioteka Wesołych Opowieści

DA WAM: 9 książek po sto kilkadziesiąt stron każda, oraz 9 ciekawych i obszernych dodatków zawierających bogaty dział teatralny i rozrywek umysłowych p. t. „NASZA ILUSTRACJA“

ZA 4 złote 50 groszy kwartalnie

półrocznie (18 tomów) — 9 zł, rocznie (36 tomów) 18 złotych

Za tę śmiesznie niską cenę będniecie mieli najserdeczniejszego przyjaciela, który serce wasze, ściany domu waszego umi pogodą, radością i weselem.

Redakcja „Biblioteki Wesołych Opowieści“ zaprosiła do współpracy pp. K. Makuszyńskiego, J. Szaniawskiego, Z. Kleszczyńskiego, B. Winawera, W. Perzyńskiego, H. Szpyrkównę, J. Czempieńskiego, J. Ejsmonda i w. inn. Posatem prowadzić będzie wydawnictwo przekładów najlepszych nowości z literatury obcej.

Nazwiska te są gwarancją dobrowolnej i naprawdę pogodnej treści naszych książek.

Każdy prenumerator „BIBLIOTEKI WESOŁYCH OPOWIEŚCI“ otrzyma bezpłatnie SZAFKĘ na książki za zwrotem kosztów przesyłki i opakowania z fabryki do domu.

Każdemu nadsyłającemu prenumeratę odwrotną pocztą przesyłami wskazówki, dające możność wycofania wpłaconych na prenumeratę pieniędzy i mimo to otrzymywania książek w ciągu całego roku.

Prenumeratę wpłacić należy na konto P. K. O. Nr. 12.155 lub przekazem pocztowym na adres:

BIBLIOTEKA WESOŁYCH OPOWIEŚCI

4886

Warszawa, ulica Grzybowska nr. 11.

Odrestaurowanie Cudow. obrazu Matki Boski Częstochowskiej

W dniu 18 bm. przystąpiono w uroczysty sposób do prac nad odrestaurowaniem Cudownego Obrazu w Klasztorze na Jasnej Górze.

Po uroczystej mszy św., odprawionej przez przeora klasztoru O. Markiewicza, w czasie której artysta-malarz prof. Jan Rutkowski przystąpił do Sakramentu Ko-

munii św., Cudowny Obraz został przeniesiony do pokojów prymasowskich, poczem prof. Rutkowski rozpoczął prace. Restauracja potrwa około dwóch miesięcy. Przez ten czas miejsce Cudownego Obrazu w kaplicy zasłonięte będzie zwykłą zasuwą, nabożeństwa zaś odbywać się będą w normalnym porządku.

Inauguracja roku akadem. Szkoły Gospodarstwa Wiejskiego.

Warszawa, 23. 11. (A. W.) *Wczoraj odbyła się w Szkole Głównej Gospodarstwa Wiejskiego uroczysta inauguracja nowego roku akademickiego.

Ze sprawozdania rektora ustępującego profesora Sosnowskiego wynika, że w roku ubiegłym było w szkole 896 studentów, w tym 40 procent rolników i leśników, a ukończyło

szkołę 195. W roku bieżącym zapisało się 222 słuchaczy. Po przekazaniu władzy przez senat nowego rektora prof. Ludziewicza, udano się na Mokotów, gdzie odbyło się poświęcenie gmachu akademickiego, mającego stanowić podwaliny własnej siedziby dla uczelni, która dotychczas mieściła się w budynku wynajętym

Łódź podwodna „M. I.“ została odnaleziona.

Londyn, 21. 11. PAT. Łódź podwodna „M. I.“ odnaleziona została blisko miejsca, gdzie widziano ją po

raz ostatni. Przyczyną zatonięcia było to, że łódź w czasie zanurzania się miała drzwi otwarte.

Angielski uczony odkrył nowe promienie.

Paryż, 22. 11. PAT. Jak donosi „Journal“ z Londynu dr. Mildkan zasłużony uczony i posiadacz nagrody Nobla zawiadomił amerykańską narodową akademię nauk, że odkrył nowe promienie o niezwyklej

siłę, przenikającej nawskróś nawet ciała najbardziej nieprzeźroczyste i najbardziej twarde. Siłę tych promieni określa uczony jako stokrotnie przewyższającą siłę najmniejszych dotychczas znanych promieni.

Wrażenie z podróży do Londynu.

Jak wygląda powojenny Berlin? — Jego komunikacja kolejowa, samochodowa. — Ogród zoologiczny. — Dowcipny goryl. — Elegancja kobiet — Berlin wieczorem. — Życie kawiarniane. — Na granicy Holandji.

(Korespondencja własna „Głosu Pomorskiego“.)

Opis swej drogi zaczynam od miasteczka, małej, pogranicznej stacji polskiej. Powinna się ona ze względu na swą wielkość (w odwrotnym tego słowa znaczeniu) nazywać Wioszcza, ale nigdy: Miasteczko. Ogromnie dumny byłem z tego, że dla mnie samego, granicę przejechał pociąg, złożony z siedmiu wagonów i dwóch konduktorów. Przypuszczam, że na tak słaby ruch graniczny wielki wpływ mają utrudnienia paszportowe, stosowane przez miłośników nam panującego p. premiera Grabskiego. (Korespondencja pisana jeszcze przed przesileniem — przyp. red.)

Do Berlina przyjechałem rano. Faktycznie imponująco przedstawia się ruch budowlany na przedmieściach. Nawet na pół godziny drogi od Berlina budują się całe miasta-grody. Domki na jedną rodzinę z czerwonymi dachami, każdy z dużym placem, przeznaczonym na ogród. — Centralny dworzec przy ul. „Friedrichstrasse“ jest w kompletnym remoncie, ale mimo, iż jest pełno rusztowań i że chodzi się po drewnianych schodach, bieg pociągów odbywa się w całej pełni. — Prawdziwym podziwem (mimo szczerzej do Niemców niesympatii) napelnia mnie ruch kolejowy w Berlinie. Niezliczona liczba dworców (chyba z 50) i pociągów dalekobieżnych oraz łączących ze sobą różne części miasta. Jak sprężystej trzeba organizację, ażeby to wszystko funkcjonowało, chodziło punktualnie i aby nie było katastrof tak częstych, jak np. we Francji. Miejscowymi pociągami za 15 fenigów można objechać naokoło cały Berlin.

Ruch na ulicach wielki, fiaków konnych już prawie nie widać, natomiast masy samochodów, autobusów i tramwajów elektrycznych. Dziwna rzecz, że mimo ilości ich dziesiątki razy większej jak w Warszawie, nie doznaje się strachu przy przejściu przez ulicę. Należy stwierdzić nadzwyczajny spokój i sprawność policjantów regulujących ruch. Trąbki samochodowe są nadzwyczaj łagodne, dlatego też ostrzegają zechodnią, a nie przerażają, tak jak u nas. Ruch pieszy nie zachowuje dawnych przepisów o chodzeniu po prawej stronie, obecnie w Berlinie tak każdy chodzi jak chce.

Pozostać w Berlinie tym razem mogłem tylko 12 godzin, wykorzystałem ten czas w ten sposób, że poszedłem przed-

południem do zoologicznego ogrodu. Spędziłem tam 5 godzin i nie uważam tego czasu za stracony. Każdy amator zwierząt jest zachwycony wielkością, czystością i obfitością nagromadzonych w tym ogrodzie stworzeń. Nie będę się wdawał w szczegółowe opisy, ale na przykład dwa psy morskie przykuły moją uwagę na dłuższy czas. Zwierzątka te mają wielki basen na świeżym powietrzu, rozdzielony na dwie części kratą żelazną. Niewiem dlaczego samiec i samiczka mogą na siebie spoglądać tylko z daleka. Gdy widziałem ich smętnie spojrzenia (prawdopodobnie z powod tego rozdzielenia), szczerze im współczuwałem.

Powszechna wesołość wzbudza pewien specjalnie inteligentny goryl. Ma on olbrzymią klatkę rozdzieloną na kilka pokojów, to jest: salę gimnastyczną, jadalnię, sypialnię i łazienkę. Ta ostatnia jest zupełnie tak urządzona, jak dla człowieka i gdy pan małpa jest w dobrym humorze, to raczy swym bezogoniastym kolegą (zdanie Darwina, nie moje), pokazywać jak się należy myć. W czasie, gdy stałem przy jego klatce, nadeszła duża grupa młodych dziewczyn, które swym krzykiem rozdrażniły biednego goryla. Złość jego tym się objawiła, że niespostrzeżenie chwycił garść piachu i rzucił go w oczy przyglądającym się. Gdy to nie odniosło dla niego pożądanego skutku, zaczął pluć, a w końcu robił rzecz, o której trudno już pisać.

Dział zwierząt drapieżnych jest słabo reprezentowany, mam wrażenie, że w Londynie będę mógł zobaczyć dużo więcej i piękniejszych okazów. Podobno w czasie wojny w berlińskim ogrodzie dużo dzikich zwierząt podychało z głodu. Obecnie z powodu zimna, lwy, tygrysy, pantery mają swe klatki w obszernym pawilonie ogrzonym. Mimo wspaniałej czystości, zaduch panuje okropny, tak, że nawet ja, który strasznie lubię patrzeć na dzikie zwierzęta, nie mogłem przy nich długo wytrzymać. Zauważyłem, będąc tam, ciekawą rzecz, a mianowicie szaloną mienawisć zwierząt do dozorczy. Gdy publiczność przechodzi koło klatek, zachowują się one spokojnie, natomiast, gdy tylko zbliży się dozorca, zaczynają natychmiast szczerzyć zęby i wyć z wściekłości. W jednej z klatek siedzi zamknięty z tygrysią zwykły pies, szpic. Nie chciałoby się wprost wierzyć, że jest to zwyczajny pies, ale niektórzy z publiczności, gdy tygrysią odejdzie trochę naturalnie, głaszczą go po łebku.

Publiczność niemiecka zachowuje się nadzwyczaj kulturalnie, nie drażni zwierząt, karmi tylko te, przy których napisane, że wolno, a co dziwniejsze, że nikt nie zwraca na to, uwagi co przeci. dadzą jeść. Widać nikomu na myśl nie przyszło otruć jakieś stworzenie, lub dać rzecz, którąby mu mogła zaszkodzić. Zrozumiałem więc jest, że przy takim amatorkstwie zwierząt, może ogród zoologiczny egzystować i ścigać codziennie tłumy publiczności.

Gdy ok. godziny 5-ej popołudniu mrok zaczyna zapadać, wtedy na ulicach Berlina zapalają się tysiące reklam świetlnych, niektóre ulice wprost toną w powodzi światła różnokolorowego, trzeba przyznać, że wiele z tych reklam jest bardzo pomysłowych i w dobrym guście. Wieczorem, gdy nie widać tak ostro konturów ciężkich gmachów niemieckich, Berlin nabiera jakby lżejszego wyglądu, sympatyczniejszego wiele dla Polaka.

Elegancja na pryncypalnych ulicach duża, jednak niemiecki nie mogą się równać z francuzkami lub rumunkami. Ładnie wyglądają i ubierają się modnie tylko te, które mają dużo pieniędzy do wydania, ale ta średnia warstwa, z której się głównie miasto składa, niema w sobie wrodzonego sztyku wielkomiejskiego. Sklepy jak wiadomo, w Berlinie są wspaniałe, jednak muszę stwierdzić, że wbrew ogólnemu mniemaniu w Polsce, ceny nie tylko nie są niższe od naszych, ale nie raz wyższe. Olbrzymi magazyn Wertheima już teraz zaczyna reklamować towary gwiazdkowe, 10 okien wystawowych jest uroczko udekorowanych różnymi fantastycznymi figurami, mającymi związek ze świętami Bożego Narodzenia.

Rozrywek można mieć w Berlinie olbrzymią ilość, ale wszystko szalenie drogo kosztuje. Niezliczone są ilości kawiarni, barów amerykańskich, dancingów, czynnych prawie dzień i noc. Z poważnej sztuki grają codziennie 3 opery (ceny bardzo wysokie) i masa koncertów w różnych salach. Z operetek najmłodniejszą jest „Orlow“ melodie jego słychać na każdym kroku, grane, śpiewane lub gwizdane.

Na końcu muszę donieść parę słów o słynnej „Siegess Allee“. Figury byłych zdobywców świata są nadal przez „republikkańskie“ Niemcy wielką czcią otaczane. Ponieważ niektóre z nich zdradzają chęć rozpadnięcia się, jest przeprowadzany szczególny remont.

Wieczorem o godz. 10 już wyjechałem do Vlissingen, portu holenderskiego, z którego raz na dzień odchodzi parowiec do Folkestone w Anglii. Sądząc z dwóch pospiesznych pociągów do Berlina i z Berlina, koleje w Niemczech nie chodzą nawet do połowy zapelnione pasażerami, naprzykład do stacji granicznej Bentheim, byłem sam jeden w przedziale. Skandaliczny jest wprost postój w Bentheim, dwugodzinny i to nie w wagonie, ale w nieogrzanej sali stacyjnej.

W następnym liście opowiem swe wrażenia z Holandji krajiny pięknych krów, kwiatów i brzydkich kobiet.

Nowy towarzysz ziemi.

Przed kilkoma miesiącami astronom amerykański, Pickering, próbując wyjaśnić przyczynę zaburzeń w drodze księżycy, postawił tezę, jakoby dookoła naszej ziemi krążył oprócz księżycy, jeszcze inny, mniejszy, który przeszkadza swojemu większemu towarzyszowi w obrotach dookoła naszej planety. Wiadomość ta wywołała sensację wśród astronomów europejskich, którzy jednakże nie okazują skłonności do wyciągania tak kategorycznych wniosków, jak to czynią ich zamorscy koledzy. Należy przypuszczać, że „księżyc Pickeringa“ jest jednym z meteoroidów, których ogromna ilość krąży dookoła ziemi po liniach kołowych lub elipsoidalnych, a które według hipotezy niemieckiego astronoma Hörbingera, wpływają na nasze warunki meteorologiczne, powodując niejednokrotnie tropikalne burze i katastrofy atmosferyczne. O jakimś drugim większym księżycu nie może być narazie mowy, nie mógłby on bowiem aż do ostatniej chwili ująć uwagi astronomów. Jednakże nie jest rzeczą wykluczoną, że ziemia nasza może jeszcze w przyszłości pozyskać jakiegoś towarzysza w swojej niebieskiej wędrowce. Wiemy bowiem, że kilka mniejszych ciał niebieskich przecina drogę Marsa, zbliżając się do ziemi na odległość 20 milionów kilometrów. Liczba tych ciał nie jest jeszcze dostatecznie zbadana, można więc przypuścić, że wkrótce zostanie wykryte jakieś ciało niebieskie, które zbliża się do ziemi na odległość 1—2 milionów kilometrów. Gdyby istniał taki asteroid (co jest rzeczą bardzo prawdopodobną), ziemia nasza przy sprzyjających warunkach mogłaby pewnego dnia porwać takiego niebieskiego przybysza w swoją orbitę i uczynić sobie z niego wiernego towarzysza. Że to jest najupełniej możliwe, udawadnia nam Mars, którego oba księżyce, Fobos i Deimos, są bezwzględnie wyłapanymi w przestrzeniach międzyplanetarnych meteoroidami.

Jak z tego widzimy, musimy być przygotowani na wszelkiego rodzaju niespodzianki na niebie. Społeczeństwo planet i gwiazd nie jest znowu tak wzorowo zorganizowane, ba! — nawet obraża nasze poczucie prawa. Wydzieranie sobie satelitów nie jest bowiem niczem innym, jak tylko uprawianiem prostego rozboju.

ROZWIAZANIE ŁÓŻ MASONSKICH WE WŁOSZECH

Rzym, (AW). Senat przyjął znaczną większością głosów ustawę o zlikwidowaniu organizacji tajnych. Ostrze ustawy zmierzona jest przeciwko łóżom masonskim. 208 senatorów głosowało za ustawą, 6-ciu przeciw 21 wstrzymało się od głosowania.

— Minister sprawiedliwości wydał okólnik do naczelników więzień w okręgach sądów apelacyjnych w Warszawie, Lublinie i Wilnie treści następującej: W celu uprzyętnienia pp. sędziom śledczym przesłuchania więźniów na miejscu w więzieniach, polecam panu naczelnikowi zarezerwować specjalne na ten użytek odpowiednie pomieszczenie w zabudowaniach, a o ile brak takich pomieszczeń stoi temu na przeszkodzie należy dawać do dyspozycji pp. sędziom śledczym na czas badania kancelaryj więzienną.

„Zwiastia“ donoszą, że w Charkowie odbyło się zebranie członków wszechukraińskiego centralnego komitetu wykonawczego narodowości polskiej. Zebrani postanowili zwrócić się do prezydium ukraińskiego Cika z prośbą o przedstawienia na najbliższej sesji sprawozdania rządu ukraińskiego o pracy wśród mniejszości narodowych. Z powodu wielkiego zapotrzebowania literatury polskiej, zebranie postanowiło zwiększyć wydawnictwo książek, broszur i podręczników w języku polskim.

Sprawy społeczno-gospodarcze.

Związki gospodarcze Poznańskiego i Pomorza o podniesieniu wytwórczości w Polsce.

ZEBRANIE ORGANIZACYJNE ZWIĄZKU OBRONY PRZEMYSŁU POLSKIEGO.

Przy zapełnionej po brzegi sali Resursy Kupieckiej w Poznaniu odbyło się dnia 18 bm. pierwsze walne zebranie Związku O. P. P., na które tłumnie przybyli delegaci różnych organizacji gospodarczych i społecznych z całej Rzeczypospolitej, a w szczególności z Grudziądza, Torunia, Bydgoszczy, Łodzi, Warszawy i innych, dając tem samem wyraz wielkiemu zrozumieniu powagi chwili oraz palącej potrzebie przeciwdziałania dla ratowania zamierającego naszego życia gospodarczego.

Zebrańnię zagaił prezes Związku p. Seweryn Samulski powitaniem obecnych delegatów, reprezentanta p. Wojewody inż. Magdziarskiego oraz przedstawicieli prasy. W programowym swem przemówieniu mówca charakteryzując obecne trudne położenie gospodarcze, podniósł, że winna jest temu z jednej strony błędna polityka gospodarcza rządu, dbająca mało o rozwój produkcji, a uwzględniająca jednostronne interesy skarbu, z drugiej strony do zaostrzenia położenia przyczyniło się również samo społeczeństwo, które korzystało z każdej sposobności, aby sprowadzać wyroby zagraniczne jako tańsze, choć lichsze, bo nie opłacające tych ciężarów, co przemysł polski. To samo społeczeństwo, które swe pieniądze wkładało w przemysł, witając z radością każdą nową placówkę, dzisiaj rzuca się na towary zagraniczne i kupuje bezkrytycznie rzeczy potrzebne i fatalne, świecideła i pachnidła bez względu na swoje dochody i budżet państwa.

Przemysł polski, wychwalany, uwielbiany, stał się niepotrzebnym. Słychać tylko narzekania na drożyznę i jakość towarów polskich, a nikt nie bada przyczyn, dla czego przemysł polski i cała wytwórczość zanika i upada katastrofalnie. Nie zdaje sobie społeczeństwo sprawy z tego, że w każdym przedmiocie produkcji krajowej zawarty jest w cenie zarobek robotnika. Im więcej sprowadzamy produktów zagranicznych, tem więcej przyczyniamy się do braku pracy w kraju, do bezrobocia. Tworzy się brak pieniędzy, bo pieniądz idzie zagranicę i coraz dalsze warsztaty pracy popadają w ruinę.

Demagogiczna walka z urojonym wrogiem socjalizmu, z kapitałem, doprowadziła w Polsce do tego, że ten kapitał narodowy, kapitał szerokich mas społecznych, ulokowany w domach, przemyśle, handlu i bankach, zeszczipał zastęszając. Wystarczy wskazać na ceny domów, ziemi, akcji przemysłowych. Jeden miliard amerykański wystarczyłby, aby nas wykupił i pracować nami, jak byłem murzyńskim.

Zatrata niepodległości gospodarczej, to pierwszy krok do zatrzy niepodległości narodowej. A gdy przyjdzie bronić Rzeczypospolitej, gdzie mamy pieniądze do prowadzenia wojny? Wyniszczony zła gospodarka kraj może pierściami synów odwrócić niebezpieczeństwo. Ale tym walczącym potrzebne są nowoczesne środki techniczne, potrzebne są pieniądze, aby ich krew nie wylewała się niepotrzebnie i bezowocnie. Czy wtedy liczyć możemy znów na przemysł, na potężną pracę organizmu gospodarczego, zrujnowanego gospodarką złą i lekkomyślną?

Może w chwili najkrytyczniejszej dla naszego bytu gospodarczego powstał Związek Obrony Przemysłu Polskiego. Inicjatywy dały tutaj równocześnie z reprezentantami związków gospodarczych, sfery robotnicze, które nie od dzisiaj rozumiały, że takiej gospodarki nadal prowadzić nie można, gdyż prowadzi ona do zubożenia przedewszystkiem klas pracujących.

Dlatego zmobilizować trzeba cały naród, który w obecnej chwili krytycznej zaczyna rozumieć, że byt państwa i jego zależne są przedewszystkiem od dobrze rozwiniętej produkcji krajowej i dobrze ułożonych stosunków ekonomicznych. Gdy to uświadczenie ogarnia najszersze sfery, a nasze publikacje, broszury i cały materiał propagandowy dotrą do ostatniej chaty polskiej, wówczas Zw. O. P. P. cel swój osiągnie.

Musimy przeto nawoływać społeczeństwo do ogra-niczenia się w zakupach zagranicą, dopóki nasze stosunki finansowe nam na to nie pozwolą. Musimy ograniczać dowóz nawet rzeczy potrzebnych, a starać się z drugiej strony wesprzeć nasz przemysł, który daje pracę naszemu robotnikowi i pieniądze Skarbowi. Musimy wpływać na wzrost konsumpcji w kraju, na polepszenie i potaniecie towarów własnych, gdyż potrzebować tego będziemy, aby stawić czoło konkurencji na rynkach światowych. Nawoływać musimy społeczeństwo do rozumnej i daleko idącej oszczędności. Bez tego zrozumienia w szerokich sferach, nie napełnią się kasy i banki pieniędzmi, nie ruszy przemysł i rolnictwo, jakby tego wymagać należało.

Występować musimy przeciw panoszącej się lichwie i drożyznie pieniądza. Skończyć się musi żerowanie hyjen lichwiarskich na wycieczonym organizmie gospodarczym. Będziemy również żądali od instancji rządowych i władz samorządowych, aby pod żadnym pozorem nie oddawali zamówień zagranicę, gdy można je wykonać w warsztatach krajowych.

Podstawą naszej pracy stanowią mają związki gospodarcze, społeczne i kulturalne, które według jednej dyrektywy działając, mają zresztą zupełną swobodę działania w obrębie swych organizacji. Pozyskanie jak największej ilości związków do naszej organizacji bardzo ułatwi nam robotę i rozniesie ideę Związku bardzo szybko po Polsce.

Przy końcu swego treściwego przemówienia podziękował prezes Samulski zebranym przedstawicielom Związku za ohoce przystąpienie do organizacji, podnosząc, że ten piękny przykład niezawodnie głosem echem odezwie się po kraju i przysporzy Związkowi setki nowych szermierzy w walce z nędzą gospodarczą, która, da Bóg, społeczeństwo nasze rychło pokona.

Po prezesie Samulskim przemawiali jeszcze pan Adam Szczepaniak, p. Bol. Szczepkowski, p. Godlewski, dyr. Z. O. K. Z. p. Korzeniewski, sekretarz Związku Banków p. Kuczyk, dr. Koczorowski i inni. — Z wszystkich przemówień przebijała się poważna troska o nasz byt gospodarczy, a zarazem gorące uznanie i poparcie dla celów i zadań nowoutworzonego Związku.

Na zebraniu zgłosiły swój akces następujące Związki i Towarzystwa: Związek Fabrykantów T. z. w Poznaniu, Związek Zakładów Graficznych i Wydawniczych na Polskę Zachodnią z siedzibą w Poznaniu, Związek Spółdzielni Zarobkowych i Gospodarczych T. z., Oddział Poznański Związku Banków w Poznaniu, Związek Samoobrony Społecznej „Rozwój”, Związek Tow. Kupieckich, Tow. Przemysłowców z Łazarza, Tow. Znicz, Związek Obrony Kresów Zachodnich, Obrona Społeczna, Stow. Kupców Opatowców, Związek Cechów Rzeź-

niczych i Masarskich Rzpłitej Polskiej, Zjednoczenie Związków Rzemieślników i Tow. Przemysłowych Ziemi Zachodnich, Korporacja Akadem. „Heljonja”, Korporacja Akadem. „Polonia”, Związek Handlarzy Maszyn i Narzędzi Rolniczych, Wystawa Ruchoma Prób i Wzorów Przemysłu Krajowego w Warszawie, Związek Droge rzystów Rzpłitej Polskiej, Związek Fabrykantów Bydgoszcz.

Jako członkowie wspierający wstąpił między innymi: Józef Bleszczyński, przemysłowiec — Warszawa, Aleks. Jan Rodkiewicz, inżynier — Warszawa, Tow. Akc. Hartwig, prezes Samulski, Józef Robakowski, Gen. Raszewski, Janusz Zawadzki, Dr. Józef Koczorowski Wiktor Gładysz — Poznań.

Po przyjęciu statutu wybrano zarząd Związku Obrony Przemysłu Polskiego jak następuje: prezes Seweryn Samulski, Edward Pawłowski, Brunon Sikorski, Stanisław Zentkeller, Władysław Szczepański, ks kan. Prądzyński, Zdzisław Marchwicki i pułkownikowa Krzyżagórska. Komisja Rewizyjna: 1) Wiktor Gładysz, 2) radny miejski Krause, 3) Edmund Szwedziński, 4) Kanałczyński. O godz. 19.50 prezes Samulski zamknął zebranie, dziękując przybyłym za współpracę dla tak wzniosłego celu, jakim jest troska o obronę krajowej wytwórczości.

Magistracka konferencja w sprawie ustalenia zmian w rozkładzie kolejowym.

Dnia 21 bm. w Magistracie o godz. 12 odbyła się konferencja celem ustalenia wytycznych dla ewentualnej zmiany rozkładu kolejowego. W tej sprawie odbędzie się w Bydgoszczy dnia 2 i 3 grudnia br. generalna konferencja, na której zapadnie ostateczna decyzja. Przed tem jednakże każde miasto na Pomorzu ma prawo wystąpić co do ewentualnych zmian ze swojemi

projektami. Chcąc uzgodnić zapatrywania poszczególnych organizacji w mieście Grudziądzu, p. Prezydent miasta Włodek zwołał zebranie, na którym przedłożono cały szereg projektów zmian w rozkładzie jazdy.

Inicjatorami projektów byli: prez. Włodek, dyr. Poszwiński, dr. Rzepecki i inni.

Kredyt na budowę schroniska dla kutrów rybackich w Gdyni.

Doceniając konieczną potrzebę stworzenia w Gdyni odpowiedniego schroniska dla kutrów rybackich, odnośne władze centralne zażądały na budowę tegoż umieszczenia w budżecie na rok 1926 kredytu w wysokości

200 000 zł. Na razie statki rybackie mają być umieszczone w basenie wojennym, który jeszcze przed końcem br. zostanie osłonięty od fal.

Zatarg zarobkowy w stoczni gdańskiej.

Krytyczna sytuacja na rynku pracy w wolnym mieście.

Sąd rozjemczy dla zatargu zarobkowego na stoczni gdańskiej nie doprowadził w dniu 21 bm. do porozumienia między zarządem Fabryki, a robotnikami. Aczkolwiek stocznia zgodziła się na rozstrzygnięcie sędziego, robotnicy jednak w większości, dochodzącej do 90 proc. oświadczyli się za odrzuceniem rozstrzygnięcia. W ten

sposób wytwarza się na rynku pracy w Gdańsku niezmiernie krytyczna sytuacja, gdyż wchodzi tu w grę 3 000 robotników. Sprawa jednak nie jest ostatecznie zdecydowana i będzie przedmiotem rozstrzygnięcia przymusowego.

Rząd Rzeszy chce zmonopolować żeglugę powie rzną.

Rząd Rzeszy zamierza na wzór Anglii zmonopolizować żeglugę powietrzną i w tym celu zakupił 80 proc. akcji największego koncernu samolotowego (Junkers). Rząd zamierza również wykupić akcje „Aerolloydu”.

Związek Lotniczy, jak również przedsiębiorstwa powietrzne lotnicze wystosowały w tej sprawie do rządu rezolucję z prośbą, by rząd całą sprawę poddał badaniu, zanim przystąpi do zrealizowania tego planu.

Z Izby Przemysłowo-Handlowej Grudziądzko-Starogardzkiej

ZNIENIENIE ZAKAZU WYWOZU ROPY.

Z dniem 20 listopada br. wchodzi w życie rozporządzenie mocą którego znosi się zakaz wywozu ropy z granic celnych Rzplitej. W związku z tym cło wywozowe zostało ustanowione na 10 zł. od 100 kg., z równoczesnym upoważnieniem Ministra Przemysłu i Handlu do stosowania ulg celnych przy wywozie ropy.

UWADZE EKSPORTERÓW.

Jak już zaznaczyliśmy w jednym z poprzednich naszych komunikatów, Peru może się stać dobrym odbiorcą rozmaitych artykułów pochodzenia polskiego. Jednakowoż zwracamy uwagę, że wszelkie katalogi winne być drukowane w języku hiszpańskim. Katalogi przysłane w innych językach nie osiągają celu, ze względu na specjalne zainteresowanie się Polską, wszystko co z Polski nadchodzi, jest żywo komentowane i specjalnej uwadze poddawane przez tamtejszy świat kupiecki.

RUMUNJA.

Na rynku rumuńskim daje się zauważyć zapotrzebowanie na następujące artykuły pochodzenia polskiego: wyroby włókiennicze, juta, konopie i pakuły dla przemysłu powroźniczego, farby wszelkiego rodzaju, narzędzia wszelkiego rodzaju, siatki druciane, ramki, armatury, łańcuchy, guziki do sukien damskich, wyroby żelazne, włókiennicze, artykuły chemiczne, meble wszelkiego rodzaju, korki do beczek i butelek w dużych ilościach, żelazo taśmowe.

GDAŃSK.

W Gdańsku zawiązała się firma: „Propaganda Wywozu z Polski do Ameryki Połudn. i Środkowej. Adres: flundegasse Nr. 65.

ALBANJA.

Towarzystwo „Agrarja” istniejące w Fiume, zamierza rozszerzyć swoją działalność na Albanję. Dotychczas z powodzeniem wywoziła z Polski do Włoch maszyny rolnicze. Rynek albański pod tym względem przedstawia jeszcze lepsze szanse niż rynek włoski, ponieważ nie jest wyzyskany.

AMERYKA PÓLNOĆNA.

W najbliższej przyszłości do Półn. Ameryki wy-

jeżdża obywatel polski, znający dokładnie stosunki i rynek amerykański, który z chęcią przyjmie przedstawicielstwa firm polskich. Zdaniem jego na szczególną uwagę zasługują artykuły, jak cement, cegła, galanterja itd. Zgłaszać się po informacje do tut. Izby Przemysłowo-Handlowej.

TARGI I WYSTAWY.

W Zagrzebiu (Jugosławia) odbędą się Międzynarodowe Targi Wiosenne w czasie od 21 do 28 marca 1926 roku. Prezydium Praskich Targów Wzorowych zamierza zorganizować w nowo budującym się pałacu wystawowym stałą wystawę wytworów polskiego przemysłu. Zainteresowanych prosimy zwracać się do tut. Izby Przem.-Handl.

RÓŻNE.

Tutejsza Izba otrzymała wykaz towarów, zakazanych do wwozu w granice Rzeszy niemieckiej, który interesowani mogą w godzinach urzędowych przejrzeć w biurze Izby.

Firma Hamburgska sprzeda kompletne urządzenie fabryki konserw rybnych. Bliższych informacji udzieli tut. Izba. Powyższem jako sprawa nader aktualną należałoby się zająć ze względu na to, że w Polsce dotychczas przemysł rybny nie jest rozwinięty mimo b. sprzyjających warunków.

OSTRZEŻENIE.

Ostrzegamy firmy, które sprowadzają papier z Holandji t. zw. indigo dla wyrobu kopert, by nie udzielały zamówień firmie „Urania” w Valkenburgu wzgl. „The Novelty Company” w Valkenburgu (Holandia), jakoteż p. Hermannowi Lamberty, który jest właścicielem wymienionych firm i miałby się na baczności. Bliższe szczegóły w Izbie.

DO PRZEJRZENIA W TUTEJSZEJ IZBIE SA:

1. Rocznik statystyczny przywozu towarów P. K. P. za rok 1924.

2. Taryfa celna Rzeszy niemieckiej.

3. Sprawozdanie konsulatu Rzplitej we Włoszech, o sytuacji gospodarczej kraju oraz o polityce celnej rządu włoskiego.

Do każdego zapytania, skierowanego do tut. Izby, należy dołączyć opłaconą kopertą na odpowiedź, o ile zapytania te nie pochodzą od zarejestrowanych w tut. obwodzie przemysłowców i kupców.

Sprawy morskie.

— **CO I KOMU PŁACIMY ZA BRAK WŁASNEJ FLOTY?** Polska importuje i eksportuje rocznie drogą morską 2500 tys. ton rozmaitych towarów. Jeżeli weźmiemy najniższą przeciętną stawkę frachtu, stosowaną tylko do towarów przewozowych masowe 6-8 szylingów od tony. — to przekonamy się, że płacimy za transport rocznie 22-30 milionów złotych. Przewozu dokonywują nasze statki zaledwie w wysokości 1.12 proc. tonażu. Ale za to Niemcy pobierają aż 37.75 proc. tej sumy. Pieniądze te giną bezpowrotnie, obciążając jedynie nasz bilans płatniczy.

Warto, aby obywatele o tem pomyśleli.

— **JAK RZADY POPIERAJA ŻEGLUGĘ?** Transport morski korzysta wszędzie z bardzo dużego poparcia ze strony rządów. — Anglia w r. 1923 wydała 560 tysięcy funt. szt. na ten cel. W roku 1924 na budowę nowych statków asygnowała 7089 tys. funt. szt. — Stany Zjednoczone w r. 1924 wyznaczyły na subwencjonowanie budowy statków prywatnych 42 miliony dolarów. — Francja w tym samym roku wydaje na ten cel 27.154 tysięcy fr. — Włochy 117.290 tys. lirów, Holandia 30 milj. guldenów. Norwegia na rok 1925 przyznała na ten cel 7.700 tys. koron, a Łotwa 1 milion latów — W naszym budżecie na popieranie floty handlowej figuruje suma 300 złotych!...

Rolnictwo.

— **WYKŁADY DLA ROLNIKÓW PRAKTYKÓW.** Pom. Tow. Rolnicze w Toruniu, podaje do wiadomości, że w dniach 26, 27 i 28 bm. odbędą się w Toruniu na sali „Dworu Artusa“ wykłady dla rolników - praktyków, połączone z pogadankami. Program, który będzie bardzo interesujący, dla wszystkich rolników — podamy jutro

Kronika gospodarcza.

— **Z KRYZYSU ŁÓDZKIEGO.** W ciągu ostatnich 3 miesięcy zlikwidowano w Łodzi 263 firmy i przedsiębiorstwa przemysłowo handlowe, które zatrudniały 7837 robotników. Najwięcej zredukowano robotników w firmach włókienniczych, bo aż 5889 osób. Unieruchamianie zakładów przemysłowych postępuje w dalszym ciągu w szybkim tempie naprzód. Jedną z największych firm łódzkich M. Silberstein, spółka akcyjna i Widzewska Manufaktura wymówiły w ostatnich dniach

pracę wszystkim bez wyjątku robotnikom. O ile sytuacja się nie poprawi, firmy te staną zupełnie w ciągu najbliższych dwóch tygodni.

— **ZAOGNIENIE WOJNY GOSPODARCZEJ NIEMIECKO-HISPANSKIEJ.** Rozporządzeniem dyktatora Primo de Rivera został nałożony nowy 80 proc. dodatek celny na towary niemieckie, przywożone do kolonii hiszpańskich. Jednocześnie w Reichstagu szykuje się poważna opozycja podczas dyskusji nad traktatem handlowym niemiecko - włoskim, wskutek protestu ze strony niektórych gałęzi przemysłu, uważających przyznane Włochom ulgi celne za niekorzystne dla Niemiec.

— **RADA SPIRYTUSOWA.** Dnia 20-go bm. w M-stwie Skarbu pod przewodnictwem p. wiceministra J. Karśnickiego rozpoczęły się obrady Państwowej Rady Spirytusowej, powołanej do wypowiedzenia opinii o cenach, na jakich ma być zakupywany spirytus na potrzeby Państwowego Monopoliu Spirytusowego. Rada podzieliła się na komisje, których obrady zakończą się w niedzielę, poczem nastąpi posiedzenie plenarne.

— **WIEC URZĘDNIKÓW T. A. CEGIELSKI.** Wobec grożącej redukcji wszystkich urzędników fabryki, w liczbie 500, odbyli oni zebranie dla zajęcia stanowiska wobec groźnej sytuacji. Przedstawiciel Zarządu wyjaśnił, że wypowiedzenia te mogą zostać cofnięte, chociaż fabryce grozi obecnie niewypłacalność. Wyłoniono komisję, która w razie upadłości fabryki ma pilnować interesów pracowników. Postanowiono komunikować się z przedstawicielami Związku Pracowników Biurowych w Zagłębiu.

— **MLECZARSTWO W WIELKOPOLSCE.** Wielkopolska przeszła od hodowli bydła rzeźnego do hodowli w kierunku mleczarskim. Przyrost produkcji masła w 1924 r. wynosi 28 procent. Ogólna ilość krów oblicza się na 340.000 sztuk o rocznej produkcji mleka 579 milionów litrów, z czego w mleczarniach przerabia się tylko 6 procent, resztę zużywa się we własnym gospodarstwie.

Gięta pieniężna.

Warszawa, 21. 11. (5). Dolar 690.

— **GRAM ZŁOTA** na dzień 22 i 23 listopada 1925 r. — 4.5194 zł. (M. M. Nr. 271 z dn. 21. XI. 1925 r.).

— **BANK POLSKI** płacił w dniu 21 bm. za monety złote ceny z dn. 17 bm.

Gdańsk, 21. 11. Na rynku dewizowym złoty z powodu utworzenia gabinetu rządowego zwykował. Warszawy dziś

w obrotach przedpołudniowych notowano 75.20—75.75, złoty 76.50—77. Na tej wysokości utrzymał się złoty również i na giełdzie: notowano go 76.75, Warszawa 75.25.

Gdańsk, 21. 11. (U.) Londyn czek 25.21. dol. 5.2035—5.2165, Szwajcaria 100.25—100.50, Berlin 123.745—124.053, 100 gul. 129.65—130.22.

Giełda towarowa.

TYGODNIOWE

zestawienia przeciętnych cen z b o ż a.

Za 100 kg. franco stacja załadowania.

Zyto	16,11	17,11	18,11	19,11	20,11	21,11
Warszawa	18,25	16,75	17,00	17,25	17,0	17,00
Poznań	16,00	—	17,00	—	17,50	18,00
Lwów	15,00	15,00	15,00	—	15,50	—
Lublin	16,00	17,00	16,50	16,50	—	18,00

Pszonica						
Warszawa	—	—	25,00	—	—	27,00
Poznań	24,00	—	25,00	—	26,00	27,00
Lwów	24,50	24,50	24,50	24,50	25,00	—
Lublin	24,50	24,50	24,50	24,50	—	25,25

Jęczmień						
Warszawa 1)	—	19, —	20,50	(20,50)	—	20,50
Poznań	21,00	—	21,00	—	21,50	21,80
Lwów 2)	17,50	17,50	17,50	17,50	17,50	—
Lublin	18,00	19,00	19,00	19,00	—	18,50

Owies						
Warszawa	18,50	18,50	18,50	18,50	18,35	18,00
Poznań	16,50	—	17,00	—	17,50	18,00
Lwów	16,00	6,00	16,00	16,00	16,25	—
Lublin	18,00	—	17,50	17,50	—	17,80

W nawiasach franco Warszawa.

1) jęczmień brow. (wyb. gatunków), *) kongresowy na kaszę.

2) jęczmień pastewny.

Lwów notuje ceny szacunkowe.

Ceny lubelskie podawane przez Związek Ekonom. Sp. Rol. Woj. Lubelskiego.

Notowania Warszawy w środy i soboty w prywatnych obrotach. W naw. franco Warszawa.

Co grają w teatrze?:

Poniedziałek:	— — —
Wtorek:	„W granicach prawa“
Środa:	„Zakochani“
Czwartek:	„Codziennie o piątej“

Wiadomości bieżące.

KALENDARZ: Wtorek 24-go listopada Rafała
Wschód słońca 6 42 zachód 4 45
Wschód księżycy 1 84 zachód 10 12

*

SUŻBA NOCNA APETK:

od 21—27 listopada: Apteka pod Łabędziem na Gł. R.

*

—** Biblioteka... Czytelnia T. C. L. w Grudziądzu jest otwarta:

W Muzeum (ul. Lipowa nr 28 i ptr.) codziennie — z wyjątkiem niedziel i świąt — od godz. 5—7. Dla dzieci w środy i soboty od godz. 4—5.

Na Chelmińskim przedmieściu w kancelarii parafialnej (ul. Bydgoska nr. 10) w poniedziałki i czwartki od 4—5.

W Małym Tarpale w niedzielę i święta po nabożeństwie

—** Muzeum (ul. Lipowa nr. 28) jest otwarte w środy i soboty od godz. 12—2, w niedzielę i święta od godz. 11—2.

*

—** Z Teatru Miejskiego. Dziś w poniedziałek teatr zamknięty.

Jutro we wtorek „W GRANICACH PRAWA“, sztuka amerykańska.

W środę premiera doskonałej komedii w 3-ach aktach pod tytułem „ZAKOCHANI“. Po sukcesach paryskich komedja ta znalazła na wszystkich scenach europejskich sympatyczne przyjęcie. W Polsce grana z wielkim sukcesem na scenie Teatru Małego w Warszawie, Bagateli krakowskiej oraz w Poznaniu. Pogodna, słoneczna i niefrasobliwa treść sztuki; doskonały humor w dialogu i sytuacji; świetnie zarysowane typy i charaktery: oto główne walory tej przemiłej komedii. W głównych rolach wystąpią pp.: Fiszerówna, Głogowska, Elertowiczowa, Opolska, Wiesławska, oraz pp. Cybulski, Dąbrowski, Chmurkowski, Panek, Ścibor i inni.

Przypomina się P. T. Publiczności, że kasa dzienna teatru znajduje się obecnie w gmachu teatralnym i jest czynną od godz. 11-ej do 1-ej w południe i od godz. 6.30 wieczorem.

—** Uroczyste nabożeństwo na intencję uczniów Państwowej Szkoły Budowy Maszyn, z okazji pięćdziesięciu lat istnienia zakładu, odbyło się dziś o godz. 8-mej rano w kościele farynym. Na mszy św. obecni byli uczniowie szkoły, grono profesorskie z p. dyr. Herbergiem na czele, oraz dość znaczna ilość publiczności. Mszę św. śpiewaną celebrował ks. Brejski

—** Bal Towarzystwa Gimnastycznego „Sokol“ odbył się w sobotę wieczorem w salach hotelu „Pod Złotym Lwem“. Przydźwiękach własnej, doskonałej orkiestry bawiła się licznie zebrana publiczność wesoło i obojętnie przez całą noc. Rozmaite niespodzianki uprzyjemniały zabawę. Z przykrością zauważyliśmy brak przedstawicieli naszych władz miejskich, wojskowych i komunalnych. Dochód z balu nie przyniósł

Aresztowanie handlarza żywym towarem w Gdańsku.

Falszywy kupiec dywanów ze Smyrny wywoził młodą warszawiankę do Argentyny.

Gdańsk, 22 listopada.

Przed kilkoma dniami do pewnego pensjonatu w Gdańsku zgłosił się młody, wytworny mężczyzna i przedstawiając się jako kupiec dywanów ze Smyrny, prosił o pokój dla siebie i narzeczonej.

Przy meldowaniu jednak uderzył właścicielkę fakt, że gość legitymuje się polskimi paszportami zagranicznymi, wydanymi przez Komisariat Rządu m. st. Warszawy.

O spostrzeżeniu swem zawiadomiła policję. Po krótkim badaniu parę aresztowano.

Okazało się że paszporty na nazwiska Szulima Babki i Łai Werek są fałszywe.

Rzekoma Łaja Werek zeznała, że nazywa się Perla Wajzman i jest warszawianką.

Miała ona wyjechać do Argentyny, by wyjść za mąż za bogatego plantatora trzciny cukrowej.

Szulim Babka, wzięty w krzyżowy ogień pytań, zeznał, że fałszywe paszporty kupił w wytwornim braci Ciechanowickich w Warszawie, przy ul. Towarowej 42. Na skutek tych wiadomości policja warszawska aresztowała obu fałszerzy Icka i Moszka braci Ciechanowickich.

„Handlarz dywanów“ i jego łatwowierna towarzyszka znajdują się w drodze do Warszawy.

Tajna filja jaskini sopockiej wykryta w Warszawie.

Przy stole zastano 15 graczy.

Warszawa, 22 listopada.

Kierownicy warszawskiej policji kryminalnej po wyteżonej obserwacji wykryli wczoraj w Warszawie zakrojoną na szeroką skalę jaskinię rulety. Mieściła się ona w mieszkaniu modniarki Marty Pragłowskiej przy ul. Żórawiej 21.

Policja, która wkroczyła do domu gry, około godziny 8-ej wieczorem, zastała przy stole 15 osób, zatopionych w grze.

Grę prowadzili „starzy fachowcy“.

Skonfiskowano znaczne sumy gotówki oraz kompletny przyrząd do rulety.

Stwierdzono kontakt, jaki łączył tajną szulernię w Warszawie z jaskinią sopocką.

W najbliższych dniach przybyć miał z Gdańska fachowy krupier, aby objąć kierownictwo domu gry.

niestety takiej sumy jakiej się mniej więcej spodziewano, może przyczyną tego jest ogólny brak gotówki i liczenie się z każdym groszem. Nie wątpliwy jednak, że najbliższa impreza, jaką urządzi „Sokol“ zadowolony w zupełności tak publiczność, jak i organizatorów.

—** **Siódma loteria państwowa.** Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej podaje do wiadomości, że została obecnie zorganizowana na znacznie szerszych podstawach VII z kolei Loteria Państwowa na cele dobroczynne. Główna wygrana wynosi 20000 złotych, a suma wygranych 78.900 zł. Losy po 4 zł. są do nabycia we wszystkich kolekturach, w większych sklepach i w biurze Generalnej Dyrekcji Loterii Państwowej w Warszawie, Nowy Świat 70. Wygrane wypłaca się w gotówce bez żadnych potrąceń. Czysty dochód rozdzielili Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z Generalnym dyrektorem Loterii Państwowej całości między instytucje dobroczynne (ochronki, przytuliska itd.). Ciągnienie odbędzie się dnia 22 grudnia 1925 r.

—** **Ciepła zima.** Obserwatorium astronomiczne w Hamburgu, zajmujące się stałe badaniem plam na słońcu, stwierdziło ukazanie się na powierzchni słońca dwóch grup plam ciemnych, niezwyklej rozmiarów. Jedną z tych plam widnieje w pobliżu zachodniego krańca słońca, druga zaś — bliżej środka. Jakkolwiek wpływ plam słonecznych na atmosferę ziemi dotychczas nie zdołano wyjaśnić, to jednak dotychczasowe obserwacje pozwoliły stwierdzić, że występowaniu tych plam słonecznych towarzyszą stale ciepłe prądy na powierzchni ziemi. Ponieważ zaś, zgodnie ze stwierdzoną zależnością ukazywania się plam słonecznych, możemy spodziewać się w najbliższych miesiącach ukazania się jeszcze większej ich liczby, niektórzy więc meteorologowie przewidują, że zima 1925—26 r. będzie bardzo łagodna. Oby tak było!

—** **Przypominamy** wszystkim dzisiaj uroczystą akademię która z okazji pięćdziesięciu lat istnienia Państwowej Szkoły Budowy Maszyn odbędzie się o godz. 7-mej wieczorem w auli gimnazjum żeńskiego.

—** „Wilczęta“ grudziądzkie (VI-ta drużyna harcerska) w pracy swej są rzeczywiście godne pochwały i uznania. Wczoraj w południe np. odbył się w ich izbie uroczysty poranek poświęcony pamięci małoletnich obrońców Lwowa. Odczyt deklamacje i wspólne piosenki uprzyjemniły tak chłopcom jak i zebranym gościom pobyt w izbie. M. in. zaszczycił poranek „Wilcząt“ swą obecnością p. gen. Ładoś. Popołudniu chłopcy urządzili sobie skromną wieczorynkę, podczas której spędzono czas wesoło wśród gier i zabaw.

—** **Aresztowania.** W ubiegłych dniach aresztowała nasza policja 6 osób, z czego 2 za kradzież zegarka z 1-go i 2-go, 1 za przekroczenie przepisów policyjno - obyczajowych, 1 za pijactwo, 1 za sprzeniewierzenie i 1 za poplecznictwo.

Z K I N.

☞ W KINIE „APOLLO“ wyświetlany będzie dramat o niezwykłej i wyjątkowej treści „Z tajemnic puszczy“. Wielki dramat w 8 dużych aktach. Sensacyjny film z niedostępnymi dla oka ludzkiego tajemnic Puszczą i ich mieszkańcami, zdobyty z narażeniem życia przez całą armię operatorów kinowych, którzy 10 miesięcy spędzili w kniejach, aby wydrzeć im ich tajemnice.

☞ KINO „ORZEL“ od dziś do środy włącznie wyświetla największą sensację świata filmowego z Tom Mixem. Ulu-bieniec narodów, bożyszcze starych i młodych, który wystąpi pierwszy raz w Grudziądzu w najlepszym 7-miu aktowym obrazie p. t.: „Wilcze doły“. Jako nadprogram 2 akty niezwyklej śmiechu i humoru: „Dodo w Paryżu“. Ponadto variete.

Rozpowszechniajcie „Głos Pom“.

Z Pomorza.

—** BRODNICA. (Święto młodzieży). Święto młodzieży uczczono tu bardzo dobrze urządzonej wieczornicą w niedzielę, dnia 15-go bm. Punktualnie o godz. 8-mej wieczorem rozpoczęły się na sali Domu Katolickiego udatne śpiewy chórów: żeńskiego Kongregacji Dzieci Marij i mieszanego Tow. Młodzieży i Kongregacji Dz. M. Wykonały one dobrze kilka udatnych pieśni pod batutą p. Marona, nauczyciela tut. szkoły powszechnej. Następnie odegrano komedię „Lokatorzy“ i poważny dramat z życia św. Stanisława Kostki „Do większych ja rzeczy urodzony“. Towarzystwo nie szczędziło trudów i zabiegów, by sztuka wypadła jaknajwspanialej i to się też jemu w zupełności udało. Grano przy szczerze zapelnionej sali, co niechaj będzie dla młodych amatorów, którzy z ról swych wywiązali się bardzo sprawnie, zachętą do dalszej pracy w tej dziedzinie.

—** KOSAKOWO, pow. pucki. (Założenie koła śpiewaczego). Dzięki inicjatywie i pod kierownictwem nauczyciela p. Skrzynieckiego zawiązało się tu Koło Śpiewu, które postawiło sobie za cel pielęgnowanie pieśni rodzinnej i klasycznej, w pierwszym rzędzie kościelnej, a w miarę rozwoju i świeckości. Koło skupiło w swym dość licznej gronie najlepiej głosowo wyrobione jednostki parafii pierwszorzędnej i podniesienie wydatnie poziom śpiewu w naszym kościele. Nowemu kołu „Szczęść Boże!“

*

—** GDAŃSK. (Brawo). Przed kilku dniami toczyła się przed tutejszym urzędem morskim rozprawa w sprawie zderezenia się parowca duńskiego „Lauramaerk“ z torpedowcem polskim „Ślajak“, przyczem, — jak donosiliśmy — przed torpedowcą został rozerwany. Jak donosi dziennik tutejszy „Volksstimme“ na rozprawie tej doszło do gwałtownej wymiany zdań między przewodniczącym a delegacją oficerów polskiej marynarki wojennej, którzy to oficerowie czuli się dotknięci zachowaniem się wobec nich urzędu morskiego. Oficerzy polscy zaprotestowali bardzo ostro i stanowczo przeciw uwłaczającemu czi oficera polskiego sposobowi prowadzenia rozpraw i opuścili salę. Urząd morski będzie więc musiał wyznaczyć ponownie rozprawy.

(Gdański jacht żaglowy przemycał spirytus). Przed tutejszym sądem lawniczym toczyła się rozprawa karna przeciw studentowi tutejszej politechniki Grimowi oraz marynarzom D. i Kr., oskarżonym o przemycenie do Gdańska 1000 ltr spirytusu, który przejęli za namową innego studenta, który tymczasem dał drapakę, z jakiegoś niemieckiego statku przemysłowego na morzu pod Kahlbergiem. Ponieważ G. jest obywatelem Rzeszy niemieckiej i zachodzi obawa ucieczki, został aresztowany i osadzony w więzieniu śledczym. Sąd skazał go na 3657 guld. grzywny lub w razie niemożności zapłacenia tej grzywny na 3 miesiące więzienia. Większą część kary Gr. już odsiedział, gdyż policzono mu areszt śledczy, musiał jednak pozostać nadal we więzieniu, dopóty, dopóki reszta grzywny nie zostanie zapłacona. Współoskarżeni D. i Kr. zostali uwolnieni od winy i kary, gdyż twierdzili, że nie wiedzieli, iż na jachcie znajduje się przemycany spirytus.

Z całej Polski.

—** BYDGOSZCZ. (Konsekracja kościołów). W ubiegłą niedzielę odbyła się uroczysta konsekracja kościołów: Farnego i Klarysek. Aktu konsekracji dokonał ks. biskup Laubitz.

—* WARSZAWA. (Wyrok na rabina). W warszawskim sądzie okręgowym toczył się charakterystyczny proces z powodu zatargu między rabinem a sportowcami żydowskimi, drużyny piłki nożnej z Grodziska. Drużyna ta przybyła do Błonia w sobotę na mecz. Rabin tamtejszy wkroczył na plac gry w towarzystwie wielu żydów i zabronił gry w sobotę. Wywiązała się walka między żydami a żydowskimi graczami. Epilog był taki, że rabina skazano na grzywnę za zakłócenie spokoju, a graczy na 1 miesiąc za bijatykę.

—* NOWOGRÓDEK. (Ciekawy proces). Sąd okręgowy w Nowogródku będzie wkrótce rozpatrywał bardzo ciekawy spór, którego tematem jest zbyt krótka sukienka. Jeden z oficerów Korpusu zaskarżył do sądu proboszcza Iwienieckiego za to, iż ten wydał z kościoła żonę oficera, gdyż zdaniem jego była ona w sukni zbyt krótkiej. Oskarżony powołał się w czasie rozprawy na okólnik ks. biskupa Łozińskiego i został uwolniony od winy i kary. Strona skarżąca wniosła odwołanie od wyroku.

Wiadomości sportowe.

— Niezatwierdzenie rekordu p. Konopackiej. Aczkolwiek P. Z. L. A. zgłosił przystąpienie „Wydziału Sportów Kobiety“ do Międzynarodowej Federacji Sportów Kobietych, dotychczas jednakże federacja ta nie zatwierdziła rekordu p. Konopackiej w rzucie dyskiem. Formalność ta może być zatwierdzona jedynie drogą przez P. Z. L. A., który dotychczas w tej sprawie się nie wypowiedział. Z kwestią tą należałoby się pospieszyć, ponieważ rekordy atletyczno-kobiece — bity są jeden po drugim — szkoda więc byłaby dla naszego młodego sportu kobiecego, gdyby ten ładny wyczyn p. Konopackiej uległ przedawnieniu.

— Olimpiada afrykańska. W roku 1927 odbędzie się w Aleksandrii olimpiada ogólna-afrykańska, w której wezmą udział wszystkie organizacje czarnoskórych sportowców. Program olimpiady obejmować będzie lekkoatletykę, kolarstwo, podnoszenie ciężarów, szermierkę, boks, wioślarstwo, pływanie, lawn-tennis i piłkę nożną. Kobiety... do igrzysk dopuszczone nie będą! Co coś tak, jak w Starożytnej Grecji.

— Wędrowniaki żyłwiarzy skandynawskich do Ameryki. Za przykładem mistrza fińskiego Tiunberga, który wyjechał do Ameryki na turnee zimowe i wkrótce ma zostać trenerem zawodowym amerykańskich klubów żyłwiarzy, wyjeżdża również za Atlantyk mistrz norweski Roald Larsen oraz mistrz szwedzki Gustaw Andersen.

— 50-letni jubileusz klubu piłkarskiego. Angielski klub piłki nożnej „Blackburn Rovers“, obchodzi w roku bieżącym 50letni jubileusz założenia klubu. Miasto Rovers, w którym klub ten został założony, liczy 120 000 mieszkańców, boisko i trybuny, wybudowane kosztem magistratu tego miasta,

Wiadomości z Torunia.

— Z ruchu budowlanego. W miesiącu październiku wydział budowlany Magistratu udzielił 8 konsensów na budowę względnie przebudowę domów i to na 1 budowę garażu, 1 przebudowę parteru w firmie Buza, 1 budowę dob. biur, 1 budowę warsztatu i magazynów, 1 przebudowę sklepu p. Araczwskiego, 1 budowę domu mieszkalnego i gospodarczego, 1 przebudowę szopy i dobudowę remizy.

— Egipskie ciemności zapanowały we wtorek wieczorem w całym mieście. Jak się okazało, przepalił się w pewnym miejscu głównym przewód elektryczny. Defekt jednak został szybko naprawiony. Należy dyrekcji elektrowni przyznać, że w takich wypadkach (okazało się to i teraz) służba doraźna bardzo dobrze funkcjonuje.

— Naprawienie bruku na rynku Staromiejskim. W tych dniach wydział robót przy Magistracie przystąpił do wyrównania i naprawienia ogromnie dziurawego bruku na Rynku Staromiejskim. Fakt ten należy powitać z uznaniem. Przy tej okazji jednak trudno pominąć milczeniem domaganie się ludności przedmieść, placającej te same podatki, żeby i na przedmieściach przeprowadzono choćby najpilniejsze roboty.

Ulic takich, przez które podczas sioły jesiennej formalnie przejeżdżać nie można, mamy w Toruniu jeszcze bez liku.

Czyżby ludność przedmieścia należała do gorszego gatunku obywateli? Placąc podatek miejski ma ona prawo domagać się wygód miejskich.

— Jubileusz 50-ciolecia Towarzystwa Naukowego odbył się w czwartek w Toruniu. Uroczystości oficjalne poprzedziło uroczyste nabożeństwo w kościele św. Jana. O godzinie 12-jej odbyło się uroczyste przyjęcie delegacji i gości przez miasto o godz. 4-tej popołudniu uroczysta akademja z udziałem przedstawicieli władz i społeczeństwa. Wieczorny wspólny obiad zakończył bardzo obfity program uroczystości.

— Tygodnik Tor. — Podatek od lokali. Ostatni tygodnik Toruński podaje do wiadomości, że stopa podatku od lokali na rok 1926 winna być ustaloną w stosunku do komornego, względnie wartości czynszowej z czerwca 1914 r. i nie może przekraczać 4 procent tego komornego przerechowanego na złote wedł. ust. 4 art. 6 ustawy o ochronie lokatorów z dnia 2-go kwietnia 1924 r.

Proces 85 letniej staruszki w Moskwie.

Moskwa, 21. 11. — W tych dniach w Moskwie rozpoczyna się charakterystyczny proces polityczny niejakej Serebriakowej, która ma przeszło 85 lat. 25 lat temu Serebriakowa, działając z ramienia ochrony rosyjskiej, utrzymywała w Piotrogradzie t. zw. salon polityczny, przyjmując w nim przeważnie młodzież rewolucyjną. Serebriakowa zdradziła 3 organizacje rewolucyjne, a między innymi Łunaczarskiego, który został

aresztowany przez ochronę. W 1899 roku pierwszy zdemaskował Serebriakową Burcew. Po przewrocie Serebriakowa zamieszkała w małym pokoiku, oczywiście, wycofując się całkiem z życia „politycznego“.

Sowiety, które narazie nie wiedziały z kim mają do czynienia, wyznaczyły jej nawet emeryturę. Parę tygodni temu Serebriakowa została aresztowana i oddana pod sąd. Grozi jej kara śmierci.

Pocałunki gwiazd filmowych.

Oryginalna ankieta amerykańska. — Gwiazdy ekranu o sobie. — Czy sceny li-ryczne i miłosne przeżywa się na prawdę? — Każda gwiazda ma swój system. — Szczerze przedewszystkiem.

Na jakie tematy nie popełnia się dzisiaj ankiet! Pewien magazyn filmowy Nowego Świata wpadł na oryginalny pomysł rozesłania do wszystkich wybitniejszych artystów i artystek filmowych kwestionariuszy z zapytaniem:

— Jak się pan całuje przed obiektywem, czy to sprawa panu (pani) przyjemność i czy ma pan (pani) swój system w tym kierunku?

Odpowiedzi, jakie nadeszły do redakcji przeszły najsmielsze oczekiwania. Okazało się, że wszystkie gwiazdy ekranu mają odnośnie do pocałunku przed obiektywem swe indywidualne i nieraz niepozabawione bystrości psychologiczne zapatrywania — naturalnie wiele odpowiedzi potraktowało ankietę na wesoło.

Richard Dix odpisał: „Jedną jedyną metodą daje mi całkowite zadowolenie na ekranie. Zrobić w duszy perskie oko do pani Cenzury, przycisnąć mocno i gorąco obiekt mający być pocałowanym, zapomnieć o szmince i złożyć szybko na jej ustach pocałunek namiętny i krótki“.

System troszkę brutalny, ale za to pewny...

Tomasz Meighan był bardziej dyplomatycznym w swej odpowiedzi. Między innymi wyluszcza uczenie, że rasa anglo-saksońska jest ze swej natury predysponowana raczej do pocałunków krótkich, podczas, gdy romańska lubuje się w uściskach bez początku i bez końca. Pocałunek nie powinien być ani krótki, ani długi! — konkluduje.

Helena Fergusson oświadcza zupełnie poważnie: „Liczę zawsze do szczęścia! Uważam, że przez ten czas

daje dostateczną sposobność mojemu partnerowi do wykazania temperamentu. Zresztą jeżeli jest to chłopiec miły i przystojny liczę nadzwyczaj wolno...“

Druga Helenka, uroczą pani Chadwick ogranicza się do prostego stwierdzenia: „Jeżeli pocałunek jest za długim, wywołuje śmiech na widowni, jeśli jest za krótkim, nie jest efektywnym“.

Świetny reżyser, Wiedeńczyk, pracujący obecnie w Ameryce, Eryk von Stroheim jest zdania, że pocałunek w komedii nie posiada tak wielkiej wagi, jak w dramacie erotycznym. W tym ostatnim rodzaju filmów nie należy się trzymać żadnych „reguł“ — „niech się całują, jak chcą, byle się całowali szczerze i z przejęciem!“

Viola Dana, uważa, że pocałunek, jego jakość i długość jest wyłącznie kwestją — sukni. „Są suknie dla pocałunków szalonych i zwierzęcych, są inne dla uścisków naiwnej, nierozburzonej duszy dziewczęcej“.

Douglas Fairbanks jest za kompromisem. „Ani za ciepło, ani za zimno!“ Nie należy jego zdaniem wzbudzać ukrytych pragnień, nie należy markować, jak na scenie teatru.

Jasne, że Douglas nie mógł odpowiedzieć inaczej, kiedy się ma tak cudną żonę, jak Mary Pickford i nie gra się z nią nigdy...

Karolina Dempster, uroczą wychowankę filmową Griffitha bierze rzecz całą na zimno. „Pocałunek we filmie jest dla mnie zawsze robotą. Każdy szczegół w roli wymaga opracowania, techniki“...

Jak widzimy różne są poglądy „wielkich“ ekranu na sprawy najpiękniejszego zadatku miłości, jakim jest pocałunek.

Żywe honorarium — 12 pięknych niewiast.

Królewsko nagrodzony wirtuoz ratuje się ucieczką.

Młody wirtuoz rosyjski, skrzypek Tosza Seidel, odbywał tournée artystyczne po całym świecie i zawadził również o Nową Zelandję. Audytorium jednego z jego koncertów składało się z członków maoryckiego szcze-pu Bankawa. Dzicy słuchacze byli zachwyceni, a wódz ofiarował skrzypkowi dar najcenniejszy i najbardziej zaszczytny: dwanaście najpiękniejszych młodych nie-

wiast pokolenia.. Naprawdę, Seidel wymawiał się i dziękował, wódz był nieugięty. Przerazony skrzypek pokryjemu opuścił Nową Zelandję, by uciec przed żywym prezentem. Podobno jest niespokojny, by ten go nie dogonił, wielką bowiem jest siła entuzjazmu i wdzięczności u ludzi pierwotnych. (j)

Ameryka pod znakiem dziesiątej muzy.

W przemyśle Stanów Zjednoczonych produkcja kinematograficzna znajduje się na ósmym miejscu po przemyśle żelaznym, tkackim, mechanicznym, chemicznym, wyrobu konserw, automobilowym i drzewnym. Kapitał, włożony w produkcję filmową, wynosi około 1 500 000 000 dolarów. Przy produkcji technicznej zajętych jest 50 000 ludzi, a personel artystyczny liczy około 250 000 osób. Gaże, płacone temu personelowi wynoszą rocznie blisko 75 000 000 dolarów. 5 000 000 dolarów pochłania reklama prasowa. FOTOSY, KLISZE, DRUKI kosztują rocznie około 7 000 000 dolarów. W Stanach Zjednoczonych odbywają się co wieczór przedstawienia

kinematograficzne w 16 000 salach, przez które przewija się tygodniowo przeciętnie 50 000 000 widzów. Obrót roczny w kinach amerykańskich wynosi około 520 000 000 dolarów. Obok przedstawień w salach publicznych, odbywają się codziennie seanse kinematograficzne w 22 000 szkół, szpitali, więzień i różnych innych instytucji.

W roku ostatnim wyprodukowano 950 filmów nowych, tj. o 150 więcej niż w roku ubiegłym. Przeciętny koszt jednej taśmy filmowej wynosi 150 do 200 tysięcy dolarów.

może pomieścić 66 tysięcy widzów, czyli przeszło połowę ludności.

— Zjazd polskiej prasy sportowej. Dowiadujemy się ze Związku Polskich Związków Sportowych, że w dniu 13-go grudnia br. odbędzie się w Warszawie w lokalu Z. Z. (ul. Wiejska 11) o godz. 10-tej rano zjazd okręgowych Związków dziennikarzy i publicystów sportowych.

USZCZĘŚLIWIENIE LUDZKOŚCI.

Venecin — uniwersalny środek leczniczy.

Przed kilku miesiącami zaczęto stosować w szpitalach paryskich nowy środek leczniczy pod nazwą Ve-

necin. Rezultaty tego nowego sposobu terapii są tak widoczne, iż przed dzisiejszą medycyną otwierają się zdumiewające perspektywy. Venecin był stosowany w szpitalach Salpetriere, Saint Lazare, Boucicout i St. Louis; dotychczas zdołano wyleczyć zapomocą niego chorych na niezbyt żołądka, kamienie żółciowe, neurastenję, bezsenność, zapalenie gardła, anginę, a nawet egzemę i chorobę basedową. Specjaliści chorób kobiecych wydalili opinie, że Venecin leczy także cierpienia kobiece i to nie tylko usuwa przyczynę choroby, lecz także sprządza nadal wzmocnienie organizmu. (v)

Redaktor odpowiedzialny: Jerzy Kruszewski.
Drukarnia Pomorska Tow. Akc. Grudziądz.

Obwieszczenie.

Zmarzyło się, że niektóre banki, nie posiadające praw banku dewizowego, używały jednak w swych drukach firmowych nazwy „Bank dewizowy”. Wprowadza to w błąd zarówno publiczność, jak i instytucje państwowe oraz inne banki krajowe i zagraniczne.

Polonorska Izba Skarbowa wzywa wszystkie przedsiębiorstwa i instytucje bankowe, które praw banku dewizowego nie uzyskały lub też na same im takie prawa utraciły (zakutek zawieszenia, cofnięcia lub ograniczenia) do natychmiastowego zaprzestania używania nieprzystługającej im nazwy „Bank dewizowy”. Zarazem ostrzega się, że dalsze używanie tej nazwy w drukach firmowych, w korespondencji, w reklamach itp. przez banki nieuprawnione spowodują pociągnięcie takich banków do odpowiedzialności sądowej.

Uprawianie interesów dewizowych przez banki nieposiadające praw banku dewizowego jest oczywiście zakazane.

Grudziądz, dnia 12 listopada 1925 r.

Prezes Pomorskiej Izby Skarbowej

(—) Obrzud.

LICYTACJA SĄDOWA.

Dnia 25 listopada 1925 r.

o godzinie 10-tej przed południem sprzedam za natychmiastową zapłatą różne towary kolonijne, m. p. cukier, kawę, sól, różne konserwy, owoce suszone i zaprawiane, mydło, proszek do prania, kasę automatyczną „National” oraz częściowe urządzenie składowe.

Miejsce licytacji: ul. Lipowa Nr. 19, róg Fortecznej w składzie. (4804)

Jaranowski, komornik sądowy.

Licytacja sądowa.

Dnia 26. XI. 25 r. o godz. 10-ej przed południem, sprzedam za natychmiastową zapłatą: bryczkę, wagę do bydła, pokój jadalny, pokój męski, 12 ctr. żyta, jałówek 2-letnią, cielę roczne, 3 prosiąt półroczne, maciorę około 2 ctr. i świnię około 1 1/2 ctr. Miejsce sprzedaży Rogóźno — wieś Ręszówka.

Jaranowski, komornik sądowy.

4893

Podaje się do wia omości wszystkim członkom, że lokal Pomorskiego Klubu Mysłiwskiego został przeniesiony z Hotelu Warszawskiego do

4885

WIELKO POLANKI

3 pierwsze piętro na prawo. Zebrania ak dotychczas w środy i soboty od godz. 20.30.

Jan Stencel, prezes.

Szukam kupna większej pozycji

OLSZYNY

Wytwórnia Drewniaków Franciszek Szmelter
GRUDZIĄDZ, Droga Łąkowa nr. 11

Zęby

sztuczne Jacobson, aprobowane przy Uniw. w Dorpacie Plac 23-go Stycznia 23 II ptr Godziny przyjęć od 8—1 i 2—7

KUPUJCIE skarpetki i pończochy

tylko w fabryce pończoch L. STETKIEWICZ

Groblowa, Pl. Kąpielowy

Wełniane, jedwabne, mako, florowe pończochy i skarpetki

Gwarancja za trwałość!

Kino Apollo

W środę, dnia 25-go bm. o godzinie 4-tej specjalne przedstawienie dla młodzieży

Od dziś wyświetla się jedyny tego rodzaju film p. t. „Z TAJEMNIC PUSZCZY”

Wielki dramat myśliwski osnuty na tle wspaniałej natury leśnej. Uwaga: do zdjęć zajęto specjalnie całą armię operatorów, a naczelnym operatorem zginął tragiczną śmiercią (rozszarpany przez rozjuszonego oyciska Kaczy powinien sobaczyć to, o ego oko ludzkie woale lub przy najmniej rżakko w naturze ajrzej może.

Jako nadprogram arcywesoła farsa i naszym ulubionym królem humoru CHARLIE CHAPLIN jako szantażysta

Na sezon Gwiazdkowy

polecamy 4733
konie na biegunach wózki dla lalek, helki i około 75 wzorów innych zabawek.

Nadmieniamy P. T. Klienteli, że większe zamówienia przyjmujemy tylko do 20 bm., gdyż później nie będziemy w stanie, z powodu wielkich zamówień na czas dostarczyć.

»FAZA« Fabryka zabawek drewnianych Kurzydłowski i Mochocki, Bydgoszcz, Jagiellońska 29 Telefon 10-34

L. DUNKER

Grudziądz, Plac 23. Stycznia 71

WĘGIEL KOKS BRYKIETY

Wielki wybór węgla i koksów

KINO ORZEŁ

Początek o godz. 8 i 8

Ponadto: VARIETE

Dzisiaj i dni następne

Największa sensacja świata filmowego

Tom Mix

Ulubieniec narodów, Bożyszczyk starych młodych, wystąpi pierwszy raz w Grudziądzu w najlepszym 7-aktowym obrazie pod tytułem:

WILCZE DOŁY

Jako wkładka: 2 akt. śmiechu i humoru

Zboże Nasiona

Sól hydrolca nadeszła!

Nawozy sztuczne

Gotówka

Artykuly pastewne

Artykuly opałowe

Płacimy najwyższe ceny dzienne

ROLNIK w Grudziądzu

Spółdzielnia Rolniczo-Handlowa

z odpowiedzialnością ograniczoną

Tel. 232 ul. J. Wybickiego 45 Tel. 152

FILIA w ŁASINIE

telefon: Łasin 30

4865

Wapno

w kawałkach świeżo nadeszło i poleca

Kantor Węglowy

Mało Miłyńska 3/5.

PAPIER

pakowy, biały

półki zapas starczy, najtaniej

WL. KULERSKI

Grudziądz, Pańska 19

telefon 330

Wł. Kulerski

Grudziądz, Pańska 19

telefon 330

Wł. Kulerski

Grudziądz, Pańska 19

telefon 330

Wł. Kulerski

Grudziądz, Pańska 19

telefon 330

ADRES

MLECZARNI-KAWIARNI „WANDA”

GRUDZIĄDZ, ul. Lipowa 3.

BANK LUDOWY

Tel. 421 Sp z odpowiedzialn. niogri Tel. 421

Założony w roku 1890

GRUDZIĄDZ, ul. Józ. Wybickiego 21.

Zaintwija zlecenia bankowe, Przyjmuje wkłady oszczęd. i oprocentowane wedł. umowy

Zakupuje i sprzedaje waluty zagraniczne, złoto, srebrne i papierowe.

Udziela pożyczek: na weksle — na pokład złota i srebra i w rachunku bieżącym

4899

Ogłaszaj w Głosie Pomorskim!

Prima

węgiel

górnosląski

(z kopalni koncernu Gieschego)

koks hutniczy — brykiety

poleca do dostaw wagonowych

Górnosląskie Towarz. Węglowe

w KATOWICACH

filja w BYDGOSZCZY

ulica Dworcowa nr. 34/35

telefon 1273 telefon 1273

INSTRUMENTY MUZYCZNE

wszelkiego rodzaju oraz przytóry kupuje się najtaniej

u Władysława Kulerskiego

GRUDZIĄDZ ul. Pańska 19

Nadeszły śliczne PLYTY gramof. operowe

Tamże Materiały pism., podręczniki szkolne, książki powieści, druki, stemple tanie i ładne zabawki dla dzieci.

Wielki wybór na gwiazdkę. [4890]

Zawładowca gorzeln

do kampanji 25/26 natychmiast poszukiwany. Zgłoszenia uprasza [4884]

Temme, Węgrowo p. Grudziądz

Administrator-Rządca

na majątek 2700 wórg magd. na Pomorzu poszukiwany. Reflektuje się tylko na się pierwszorzędą; wymaga się od kandydata wyższych studiów fachowych i kilkuletniej praktyki na stanowiskach samodzielnych.

Oferty z odpisami świadectw, podaniem warunków, referencji i terminu możliwości objęcia posady przyjmuje admin. Głosu Pom. nr. 4882.

Odpadki szpagatu

kupuje w mniejszych i większych ilościach

Drukarnia Pomorska

500 do 800 choinek

kupię. Zgłoszenia do Głosu Pom pod nr. 4996p

Poszukuję kupna dsierżawy

spichrza

w śródmieściu. Zgłoszenia do J. Rátkowski, ul. Sienkiewicza nr. 8.

Dobrze utrzymany

ręczny wózek

na 2 kołach kupi

WL. KULERSKI

Grudziądz, Pańska 19

Skład papieru, kate-garnia, drukarnia, nie-czarki, bloki kasowe, instr. muz. i przybory, zabawki na gwiazdkę.

Mieszkanie

3-4-pokojowego mieszkania

poszukuję placąkomorne za rok z góry. Zgt. proszę skierować do Głosu Pom. nr. 4913p.

Zamienię 3 pokoje z kuchnią itd. w Toruniu na takowe w Grudziądzu. Jankowski Nadgórn 41 i

Umieblow. 1 i 2 pokoje

z utrzyman. lub bez do wyn. Mickiewicza 16, I

Mieszkanie 4 pokoje

poszukuję placąkomorne za rok z góry. Zgt. proszę skierować do Głosu Pom. nr. 4993p.

Posz. dzierżawy pokoju z kuchnią. Kto? wskaze adres administ. Głosu Pom. nr. 4998p.

2-pokoj. umebł. z kuchnią

ewtl. oddzielnie do wyn. Tuszeńska Grobla 22, p.

Ladnie umebłow. pokój

z osobnym wejściem z używaniem kuchni wynajm. małżeństwa lub 1—3 osób od 1/15 25 r. ul. Pietraszko wa 25, I p. (wprost).

Dobrze umebł. pokoje

z ogrzewaniem natychm. tnie do wynajęcia. Trocha, Toruńska 4.

Posady

Sila biurowa

pisząca biegle na maszynie, obeznana z prowadzeniem księgowości amerykańskiej, władająca językiem polskim i niemiecckim poszukuje POSADY natychm. lub później. Oferty do Głosu Pom. nr. 4982p.

Stożowy

z kaucją do 2000 zł poszukuje POSADY lub bufet na rachunek lub o-bjemie podobne w dzierż. Miejscowość obojętne. Oferty do Głosu Pomorskiego pod nr. 4995p

Kucharka

znająca się na gotowaniu i chowaniu drobiu szuka posady od 1. XI. 25 r. na folwarku. Zgłosz. do Głosu Pom. pod nr. 4987p

Pokojówka i dziewczyna

do kuchni na wynaj. 12. poszukiwane Zgłosz. Schulz Lipowa 18a. II ptr. [4921p]

Kobieta

do prania mo-że się się zgłosić Szulcowa, ul. Toruńska 7

STenografji

wyucza wszystkich bez-płatnie, listownie Insty-tut Stenograficzny. War-szawa, Mokotowska 39.

Zguby

Zgubiono 21 listopada br. książeczkę woj-skową na nazw. Józefi Mer-tyń — Odda: Małe Tar-ni Grudziądzka 24 5003

Zgubiam maskiet tuzr.

Zgubę proszę oddać A. Demachowska, ul. Gro-blowa 48a. 4969p

Różno

Krawcowa

szuje do-kostjumy, suknie, płasz-cze i ubranka dziecięce, także i poza domem Łask, zgłosz. Gł. Pm. nr. 4986p

Zalety i wady!

Nadeszły charakter pisma swój lub zainteresowanej osoby, zakomunikuj; umię rok, miesiąc urodzenia. Otrzy-masz szczegółową analizę charakteru, określenie talent, wad, zdolności, przeszo-czenia. Analizę wysyłam po otrzymaniu 1 zł. Osobiscie przyjmuję 12-7. Protokoły, odczyty, podziękowania naj-wybitniejszych osob stoicy.

Warszawska

Pracownia Goresetów w Grudziądzu ul. Ogró-dowa 7, w podw. partel wykonuje z własnego i pow erzonego to-waru gorsety, bandaże, biustonosze, paski gor-sety dla otmnych brzem ennych. 48 i

Przeróbki i reperacje

Ceny bardzo przystępne